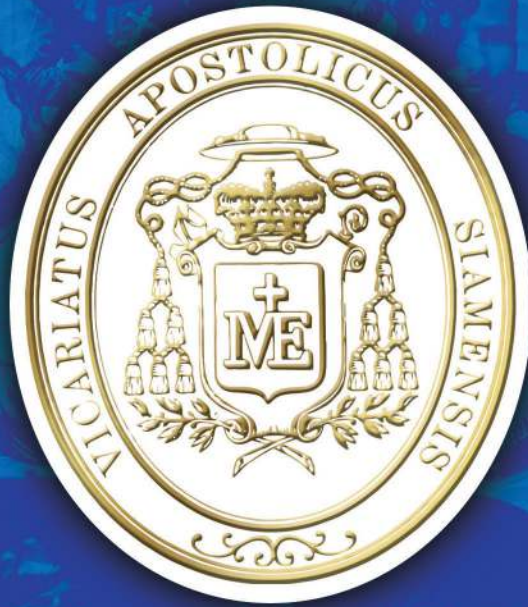
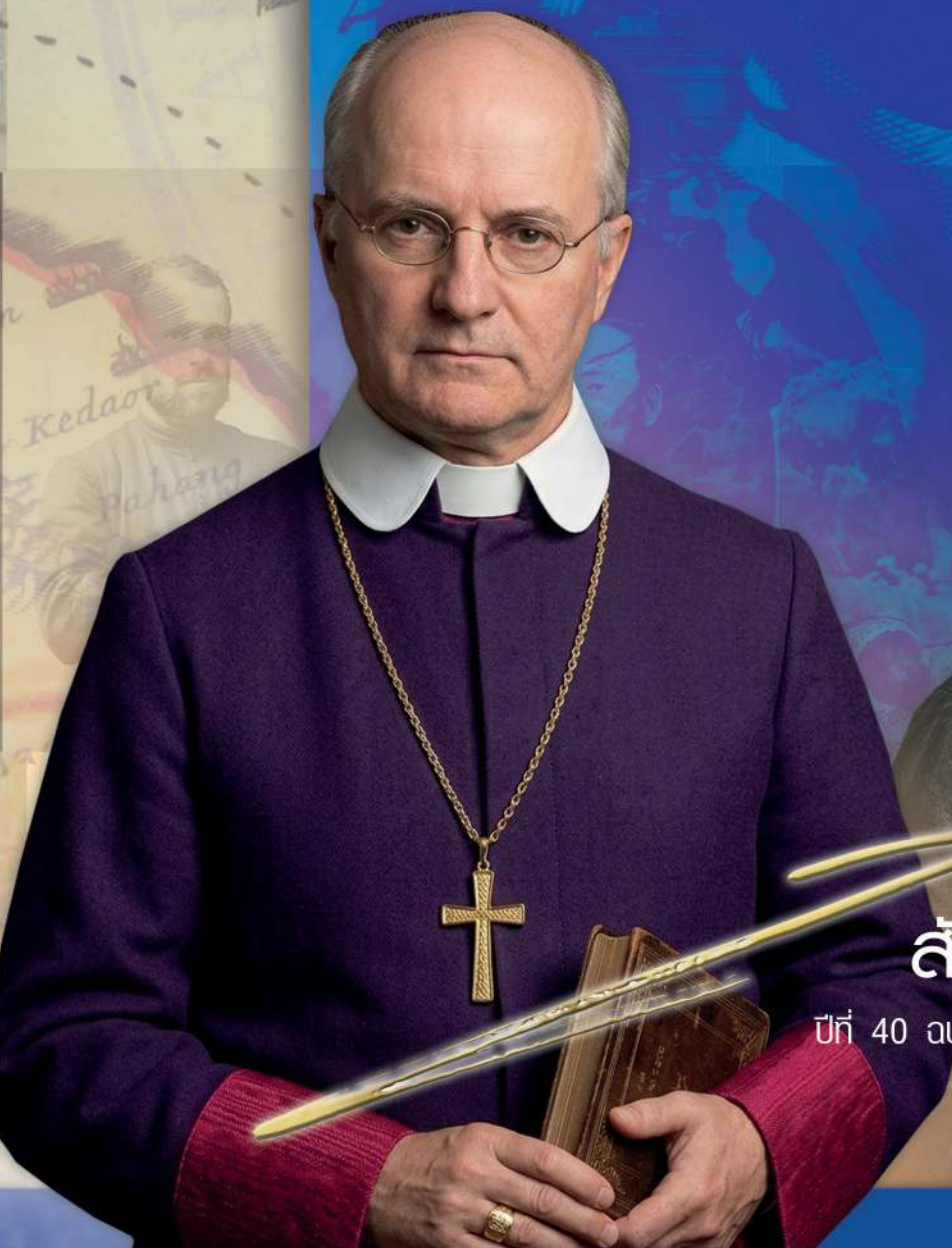

การประกาศข่าวดีและการอภิบาล
ของคณะมิสซังต่างประเทศ
แห่งกรุงปารีส (MEP)

สังฆมณฑลราชบุรี

ปีที่ 40 ฉบับที่ 1 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2026

สารสังฆมณฑลราชบุรี

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

ปีที่ 40 ฉบับที่ 1 เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2026

จุดประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส
2. เพื่อนำเสนอข่าวสาร และความเป็นไปในสังฆมณฑลราชบุรี
3. เพื่อนำเสนอบทความที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตคริสตชน
4. เพื่อเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวของพระเจ้า

ที่ปรึกษา

พระสังฆราชสิริพงษ์	จรัสศรี	บรรณาธิการ	บาทหลวงชิตพล	แซ่โล้ว
บาทหลวงเสนอ	ดำเนินสดวก			
บาทหลวงสุรชาติ	แก้วเสนีย์	กองบรรณาธิการ	บาทหลวงไพศาล	ยอแซฟ

พิสูจน์อักษร

ณัฐกานต์	ศรีพุก	จิรายุทธ	ชนานุวัฒน์วรกุล
สุพรรณิการ์	จุใจ	จุฑารัตน์	เรไร
		ณัฐกานต์	ศรีพุก

รูปเล่ม

จิรายุทธ	ชนานุวัฒน์วรกุล	ดนัย	ไทยดำรงค์
ณัฐกานต์	ศรีพุก	ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์
ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์	สุพรรณิการ์	จุใจ

จัดพิมพ์โดย

สังฆมณฑลราชบุรี
31/2-4 ถ.สมบุญวรกุล ต.หน้าเมือง
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทร. 0-3231-4717
WWW.RATCHABURIDIO.OR.TH

ฝ่ายจัดส่ง

จิรายุทธ	ชนานุวัฒน์วรกุล
ณัฐกานต์	ศรีพุก
ปณิธาน	พงศ์จิรพันธุ์

สารบัญ

TABLE OF CONTENTS

*In Loving
Memory
and Gratitude*

มิชชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศ
แห่งกรุงปารีส
ผู้วางรากฐานให้มิสซังราชบุรี

8

18

คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP)

บทสัมภาษณ์ คุณพ่อบร็อส เดสตู MEP
เจ้าคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ในประเทศไทย

วัดในมิสซังราชบุรี
ที่บรรดามิชชันนารี

25

คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส
เป็นผู้บุกเบิก วางรากฐาน

6

ความห่วงใย

จาก ... นาย

กรมพหุภาค

พระสังฆราชปีแอร์
ลังแบร์ต เดอลาโมต

Pierre Lambert de la Motte

ผู้ร่วมก่อตั้งคณะ MEP
และผู้วางรากฐานมิสซังสยาม

แบบอย่างผู้ศักดิ์สิทธิ์

28

ผู้เฒ่าเล่า...ผู้เยาว์ฟัง

บทสัมภาษณ์สัตบุรุษอาวุโสของวัด

“ณ ดอนกระเบื้อง”

32

40

การใช้สัญญา “ผู้ร่วมไถ่” (Co-redemtrix)
และ “คนกลาง” (Mediatrrix)
ตามรับพระนางมารีย์ในพระศาสนจักรคาทอลิก

“ข้อคิด คริกตอลง ท่านอันแต่เดิม
หาอดีตของราชบุรี ะดึกถึง พระองค์”

พระวาจา
แห่งชีวิต
THE WORD
OF LIFE

44

46

NEWS UPDATE

ภาพข่าวเล่าเรื่อง

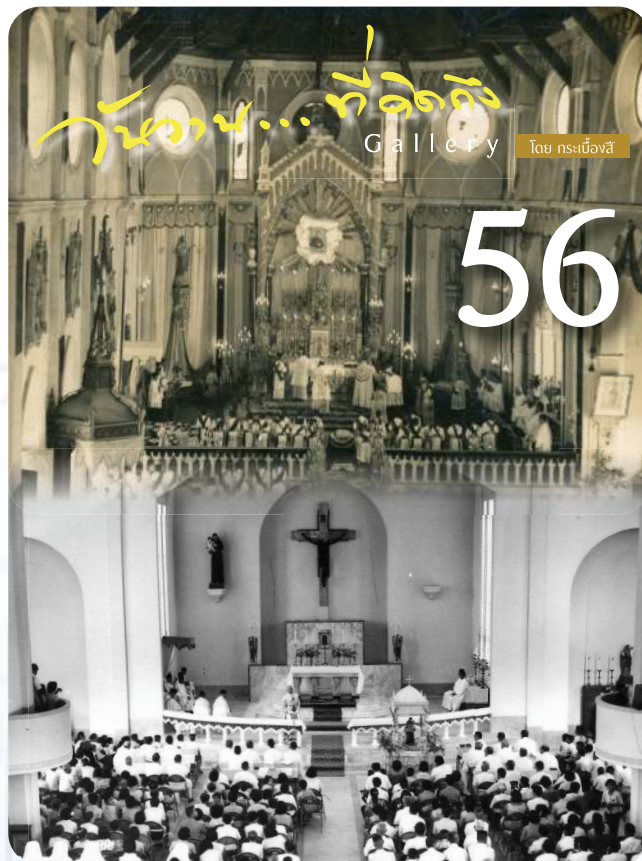

การสวดภาวนาอุทิศและพิธีปลงศพ
คุณพ่ออีเรเนอัส ดำรง บุญทวีวงศ์

96

กาญจนาเทเช
ปี นิลชัยราชบุรี

กาฬนา... กัลลิก
Gallery โดย กระเบื้องสี

56

เมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ย่อมไม่อาจมองข้ามบทบาทสำคัญของ **คณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส** (Missions Étrangères de Paris) หรือที่เราเรียกสั้น ๆ ว่า คณะ MEP ซึ่งได้อุทิศตนเพื่อพันธกิจแพร่ธรรมในแผ่นดินไทยมาว่าสามศตวรรษ ตั้งแต่เข้าสู่กรุงศรีอยุธยาในคริสต์ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา พวกท่านได้วางรากฐานพระศาสนจักรท้องถิ่นในประเทศไทยไว้อย่างมั่นคง ผ่านการจัดตั้งสังฆมณฑล การสร้างวัด โรงเรียน บ้านเณร และการอบรมพระสงฆ์พื้นเมือง เพื่อให้พระศาสนจักรสามารถเติบโตและดำรงอยู่ได้ด้วยกำลังของคริสตชนท้องถิ่นเอง

สำหรับสังฆมณฑลราชบุรีก็เช่นเดียวกัน บรรดามิชชันนารีแห่งคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส คือผู้ที่ได้มาบุกเบิกประกาศข่าวดีแห่งความเชื่อในพื้นที่แห่งนี้ พวกท่านได้วางรากฐานแห่งความเชื่อ ได้สร้างวัดต่าง ๆ ด้วยความทุ่มเท ซึ่งวัดที่สร้างขึ้นโดยคณะ MEP และยังคงใช้อยู่ในทุกวันนี้ ก็คือ **วัดบางนกแขวก วัดเพลง และ วัดดอนกระเบื้อง** นอกจากนี้ พวกท่านยังได้อภิบาลชุมชนคริสตชน จัดหาที่ดินทำกิน สร้างอาชีพ และดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของบรรดาคริสตชนด้วยความรักและเอาใจใส่ และเมื่อพวกท่านได้วางรากฐานพระศาสนจักรในพื้นที่แห่งนี้ไว้อย่างดีแล้ว พวกท่านได้ส่งมอบพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีและการอภิบาลนี้ให้แก่มิชชันนารีคณะซาเลเซียนได้สานต่อ จวบจนมาถึงคณะสงฆ์พื้นเมืองในปัจจุบัน แม้ทุกวันนี้คณะ MEP จะไม่ได้ปฏิบัติพันธกิจในเขตสังฆมณฑลราชบุรีแล้ว แต่เราสามารถกล่าวได้ว่า การที่สังฆมณฑลราชบุรีมีความเจริญก้าวหน้าได้ในทุกวันนี้ ก็เป็นเพราะความทุ่มเทที่มิชชันนารีคณะ MEP ได้มอบไว้ให้

ด้วยเหตุนี้ โอกาสที่สังฆมณฑลราชบุรีจะฉลองครบรอบ 100 ปี ของการสถาปนาเป็นมิสซังใน ค.ศ. 2030 ทางสังฆมณฑลจึงได้กำหนดให้ปี 2026 เป็นช่วงเวลาที่คริสตชนในสังฆมณฑล จะรำลึกถึงประวัติศาสตร์แห่งการประกาศข่าวดีและการอภิบาลของคณะ MEP ด้วยความกตัญญูรู้คุณ

การตอบแทนคุณูปการอันยิ่งใหญ่ของคณะ MEP ได้ดีที่สุดในสิ่งที่เราแต่ละคนจะได้มีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักร นั่นคือการทำให้พระคริสตเจ้าทรงเป็นที่รู้จักยิ่งขึ้นในโลกปัจจุบัน ซึ่งการแพร่ธรรมในวันนี้ คงไม่จำกัดอยู่เพียงการเดินทางไปต่างแดน หากยังหมายรวมถึงการเป็นประจักษ์พยานถึงความรักของพระคริสตเจ้าในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ชุมชน ที่ทำงาน และสังคมรอบตัวเรา

ขอให้ความเสียสละทุ่มเทของมิชชันนารีคณะ MEP ผลักดันให้พวกเราทุกคน มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในการเสริมสร้างให้พระศาสนจักรท้องถิ่นของเราสามารถเป็นพระศาสนจักรที่เปี่ยมด้วยพลังแห่งการแพร่ธรรม สืบทอดมรดกความเชื่อของบรรพชน และร่วมสร้างอนาคตแห่งความหวัง เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าและความรอดของมวลมนุษย

ขอพระเจ้าอวยพร

บาทหลวงชิตพล แซ่โล้ว

บรรณาธิการสารสังฆมณฑลราชบุรี

ความห่วงใย จาก ... นาย *คริสตชน*

พี่น้องสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษคริสตชน
ที่รักในพระคริสตเจ้า

การเตรียม สมโภช 100 ปี มิสซังราชบุรี
มีจุดประสงค์ประการหนึ่ง คือ การศึกษาจุดกำเนิด
หรือรากเหง้าของมิสซัง ซึ่งสารสังฆมณฑลฉบับนี้
จะนำเสนอให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของงานแพร่ธรรม
การแผ่ขยายและการเจริญเติบโตของ
กลุ่มคริสตชนในภูมิภาคนี้โดยธรรมชาติของ
คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส
จากกลุ่มคริสตชนเล็ก ๆ เพียงไม่กี่คน
ค่อย ๆ แผ่ขยายกระจายกันไปยังที่ต่าง ๆ
จนถึงหลักแหล่งมั่นคง มีการก่อตั้งชุมชน
มีวัด มีพื้นที่ทำมาหากิน หากนับเวลาตั้งแต่
ช่วงเวลาเริ่มต้นจนถึงช่วงเวลาการก่อตั้งมิสซัง
ใช้เวลายาวนานเกือบ 100 ปี

เรารำลึกถึงบุญคุณของธรรมชาติคณะมิสซัง
ต่างประเทศแห่งกรุงปารีสด้วยความกตัญญูรู้คุณ
เป็นพิเศษในความเสียสละและความมุ่งมั่นใน
การแพร่ธรรมของพวกท่าน พวกท่านได้สร้าง
คุณูปการที่ยิ่งใหญ่ให้แก่พระศาสนจักรไทยและ
แก่มิสซังราชบุรีอย่างมากมาย ธรรมชาติเหล่านี้
ย่อมจากบ้านเกิดเมืองนอนด้วยใจเด็ดเดี่ยว

มายังดินแดนที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง ทั้งด้านความเป็นอยู่ อาหาร อากาศ ภาษา วัฒนธรรม และหลายท่านได้ถูกฝังร่างในดินแดนที่ถูกส่งมา เช่นเดียวกันกับคุณพ่อเปตีและคุณพ่อซัลมีอง (พ่อเปา) ที่ได้รับการฝังร่างไว้ในวัดที่ท่านได้สร้าง คือ วัดเพลงและวัดบางนกแขวก สิบนิ้วพนมยกก็มกราบรำลึกบุญคุณของธรรมทูตผู้เสียสละทุกท่าน

จากดินแดนแห่งการแพร่ธรรมโดยธรรมทูตมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส เมื่อเกือบ 200 ปีที่แล้ว ได้ส่งต่อพันธกิจให้แก่ธรรมทูตชาวเลเซียนสานต่อโดยได้รับการยกฐานะเป็น **มิสซังราชบุรี** เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1930 ซึ่งเรากำลังเตรียมฉลอง 100 ปีในปี 2030 และได้รับการสถาปนาเป็น**สังฆมณฑลราชบุรี** ในวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1965 (60 ปีที่แล้ว) โดยคณะชาวเลเซียนได้มอบพันธกิจการปกครองดูแลแก่พระสงฆ์สังฆมณฑล เราได้เห็นการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามกาลเวลา และความพร้อมของบุคลากรจากธรรมทูตสู่ชนท้องถิ่น ยุคปัจจุบัน คือ ยุคของการต่อยอดและยุคแห่งการก้าวเดินไปด้วยกัน (Synodality) เราทุกคนในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักรที่ก้าวเดินไปด้วยกัน (Synodal Church) ในความเป็นหนึ่งเดียวกันในการมีส่วนร่วม และในพันธกิจ ทั้งนี้เพื่อขอให้ **“พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จไปในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์”**

อำนวยการด้วยความรักในองค์พระคริสตเจ้า

+

พระสังฆราชซิลวีโอ ลีรียงซ์ จรัสศรี
ประมุขสังฆมณฑลราชบุรี

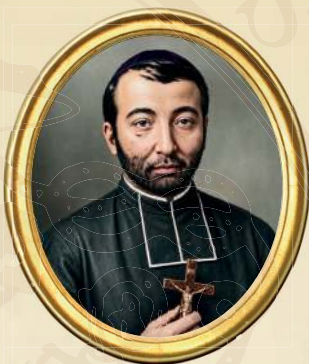
■ **PAX ET CARITAS**
สันติภาพและความรัก

In Loving Memory and Gratitude

มิชชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส
ผู้วางรากฐานให้มิสซังราชบุรี

ÉTIENNE ALBRAND (1805–1853)

คุณพ่อ เอเจียน เรมงค์ อัลบรันด

เกิด วันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 1805 ที่เมืองแซงต์-เครแปง
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ. 1829
เข้าเป็นสมาชิกคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1831
ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1832

- ค.ศ. 1833-1835 พำนักอยู่ที่สิงคโปร์
- ค.ศ. 1835 เดินทางจากสิงคโปร์มาสยาม อยู่ที่วัดกาลหว่าร์ (วัดแม่พระลูกประคำ) ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางการเทศน์สอนของท่าน มุ่งช่วยชาวจีนในกรุงเทพฯ และจัดสร้างสถานที่พักสำหรับเทศน์ที่อยู่อาศัย บางช้าง สวัสดิ์ไร่ ปากเปรี้ยว แดร์ริว บางปลาร้อย และ นครชัยศรี
- ค.ศ. 1837 ตั้งกลุ่มคริสตชนที่บ้านใหม่ และ ค.ศ. 1845 ที่ดอนกระเบื้อง
- ค.ศ. 1846 เดินทางจากสยามไปแพร่ธรรมในประเทศจีน และได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราช ประมุขมิสซัง

กุ้ยหยาง (Guiyang) วันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1849

✠ เสียชีวิต วันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 1853 ที่เมืองกุ้ยหยาง

PIERRE BARBIER (1843–1920)

คุณพ่อ ปีแอร์ นาร์ซิสต์ บาร์บีเยร์

เกิด วันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1843 ที่หมู่บ้านเลบรอสซ์
วัดนักบุญมีคาแอล มงต์แมร์กีออร์ ในสังฆมณฑลลูซอน
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1866
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1868
ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1869
และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 1869

- คุณพ่อได้เริ่มทำงานที่ท่าเกวียน และภายหลังได้มาช่วยงานอภิบาลที่วัดบางนกแขวก (บางช้าง) และบ้านเณรบางช้าง เป็นเวลามากถึง 40 ปี

✠ เสียชีวิต วันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1920

MARIUS BERNAT (1866–1928)

คุณพ่อ มาริอุส ฮังรี แบร์นัต

เกิด วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1866 ที่เมืองโรเดส (แขวงอาเวรง)

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 1889

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1889

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1889

- ค.ศ. 1893 เป็นอธิการบ้านเณรบางช้าง

✠ เสียชีวิต วันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ. 1928

EUGÈNE BUHL (1866–1927)

คุณพ่อ ยูจีน บืห์ล

เกิด วันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 1866 ที่ประเทศฝรั่งเศส

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 8 มกราคม ค.ศ. 1889

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1893

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1889

- ค.ศ. 1893-1899 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก

- ค.ศ. 1900 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง และในเดือนตุลาคมเดินทางกลับไป

ฝรั่งเศสเพื่อพักรักษาสุขภาพ

✠ เสียชีวิต วันที่ 24 กันยายน ค.ศ. 1927 ที่เมืองแอสตายน (บาสก์)

ANTOINE CHANELIÈRE (1876–1962)

คุณพ่อ อันตัน ชันลิแอร์ (มีสมญาว่า คุณพ่อฟิลิป)

เกิด วันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1876 ที่แซงต์ ลาบังคือ ในลียง ประเทศฝรั่งเศส

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1897

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1900

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1900

และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 1900

- ค.ศ. 1919-1924 ช่วยงานอภิบาลที่วัดบางนกแขวก

✠ เสียชีวิต วันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1962

and Gratitude

ÉMILE COLOMBET (1849–1933)

คุณพ่อ เอมีล ออกลัสต์ กอลมเบต์

เกิด วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1849 ที่วัดอัลลัมซังญ เมืองกัป แขวงไอต์ส อัลปาล์
 เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 1867
 รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1871
 ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1872
 และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 5 เมษายน ค.ศ. 1872

- ค.ศ. 1872-1874 ประจำอยู่ที่บ้านเณรบางช้าง

✕ เสียชีวิต วันที่ 23 สิงหาคม ค.ศ. 1933

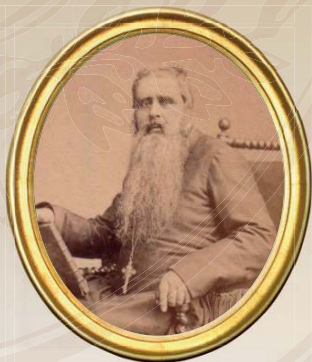
GASTON DAVID (1876–1941)

คุณพ่อ ก๊าซต็อง ดาวิด

เกิด วันที่ 13 ตุลาคม ค.ศ. 1876 ที่มาลซัค โบแวงซัมัตธา แขวงชารังต์มารีตีม
 เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1899
 รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 กันยายน ค.ศ. 1900
 ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 1901

- ค.ศ. 1919-1935 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง

✕ เสียชีวิต วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1941 ที่นครไซ่ง่อน

AIMÉ DUPOND (1809–1872)

พระสังฆราช ออกุสแตง โยเซฟ ดือปองต์

เกิด วันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1809 ที่แฟลร์ส แขวงปาล์ เดอ กาเลส์
 รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1833

เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสอยู่ที่โบแวง ซึ่งมีวัดสาขาอยู่ที่ติลล์แลส มอฟเฟลนส์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1838
 ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1839

- ค.ศ. 1846-1850 ดูแลกลุ่มคริสตชนที่บางนกแขวกและดอนกระเบื้องและสร้างวัดไม้ชั้นที่สี่ห่ม ในที่ดินของฟรังซิสโก ไซ (วัดบางนกแขวกหลังแรก)
- อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1865 ที่นครไซ่ง่อน

โดยพระสังฆราชฌอง มิซ

✕ เสียชีวิต วันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 1872 ที่กรุงเทพฯ

DÉSIRÉ DURAND (1879–1953)

คุณพ่อ เดซิเร ย้ง บัปติสต์ ดือรังด์

เกิด วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1879 ที่แซงต์เชลตีปแซร์ ในสังฆมณฑลมงต์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ เดือนกันยายน ค.ศ. 1897

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1901

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 13 พฤศจิกายน ค.ศ. 1901

- ค.ศ. 1903 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเพลง
- ปลาย ค.ศ. 1903 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1927 เป็นเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก (ต้อนรับคณะซาเลเซียน)

✠ เสียชีวิต วันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1953 ที่วัดปากกลัด สมุทรปราการ

JOSEPH FAUQUE (1844–1919)

คุณพ่อ โยเซฟ อามัลล์ ฟ็อก

เกิด วันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1844 ที่หมู่บ้านนัวเยร์ ณ เมืองกัป แขวงไอต์ลส์ อัลปาส์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1863

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1866

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1867

- ค.ศ. 1872-1875 ปกครองดูแลบ้านเณรบางช้าง (แทนคุณพ่อเวย์)
- ค.ศ. 1875 ดูแลวัดห้วยเหนียว (ท่าหว้า) ประมาณ 2-3 เดือน ก่อนเดินทางไปพักรักษาตัวที่ประเทศจีน
- ค.ศ. 1883-1893 เป็นอธิการบ้านเณรบางช้าง
- ค.ศ. 1893-1908 ดูแลวัดคอนเซ็ปชัน
- ค.ศ. 1908 พักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ

✠ เสียชีวิต วันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 1919

LÉGER FERLAY (1874–1948)

คุณพ่อ เลเย โยเซฟ แฟร์เลย์

เกิด วันที่ 7 พฤศจิกายน ค.ศ. 1874 ที่ลารายาส โรน

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 1894

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1897

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1897

- ค.ศ. 1898-1903 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง
- ค.ศ. 1909-1913 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง

✠ เสียชีวิต วันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1948 ที่กรุงเทพฯ

JEAN-BAPTISTE FOUILLAT (1876–1950)

คุณพ่อ ย้ง บัปติส ฟูยาด์

เกิด วันที่ 15 มกราคม ค.ศ. 1876 ที่วีโวลีย์ ในเขตอัครสังฆมณฑลลียง แคว้นลัวร์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1898

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ. 1901

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1901

และมาถึงมิสซังสยาม เดือนกันยายน ค.ศ. 1901

- ค.ศ. 1906-1910 เป็นเจ้าอาวาสวัดดอนกระเบื้อง
- ค.ศ. 1919 เป็นเจ้าอาวาสวัดเพลง

✕ เสียชีวิต วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1950 ที่โรงพยาบาลแซงต์ ปอล ที่ฮ่องกง

JEAN-BLAISE GEORGEL (1825–1862)

คุณพ่อ จอร์แซล ย้ง แบลีส

เกิด วันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1825 ที่เมืองลิเซ (โวซ)

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1850

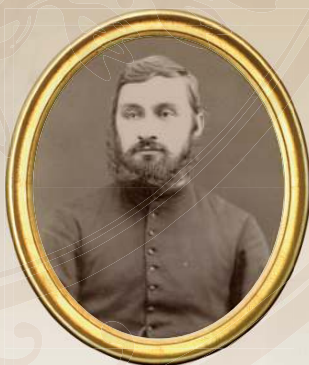
ค.ศ. 1852-1853 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแป็งแก็ง

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1853

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ. 1854

● ค.ศ. 1857-1862 เป็นธรรมทูตเคลื่อนที่อยู่ที่วัดบางนกแขวก และเดินทางไปเยี่ยมกลุ่มคริสตชนที่วัดดอนกระเบื้อง

✕ เสียชีวิต วันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1862 (ด้วยอหิวาตกโรค)

PIERRE GRAND (1852–1893)

คุณพ่อ ปีแอร์ กรางด์

เกิด วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1852 ที่เมืองแซงต์ ยีอเลียง ซัปเตย แคว้นโอดีลัวร์

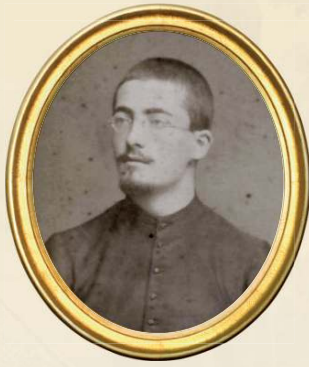
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 1872

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1875

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1875

- ค.ศ. 1879-1881 เป็นเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1882-1888 เป็นเจ้าอาวาสวัดห้วยเหนียว (ท่าหว้า) และสำโรง (ท่าม่วง)

✕ เสียชีวิต วันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1893

GABRIEL HOUILLE (1866–1928)

คุณพ่อ กาบรีแอล อัลฟองส์ ฮุย

เกิด วันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ. 1866 ที่กรุงปารีส

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 1886

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1889

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1889

และมาถึงมิสซังสยาม ปลายเดือนธันวาคม ค.ศ. 1889

- ค.ศ. 1891 เรียนภาษาจีนที่บางนกแขวก
- ค.ศ. 1892-1916 เป็นเจ้าอาวาสวัดห้วยเหนียว (ท่าหว่า)

✠ เสียชีวิต วันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 1928 (ด้วยโรคหัวใจ)

EUGÈNE LOETSCHER (1873–1956)

คุณพ่อ เออเยน เล็ตแซร์

เกิด วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 1873 ที่วุ่นโฮล์ม เมืองสตราสบูร์ก จังหวัดโรแรง

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 27 มิถุนายน ค.ศ. 1897

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ. 1897

- ค.ศ. 1907 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง
- ค.ศ. 1909-1918 เป็นอธิการบ้านเณรบางช้าง

✠ เสียชีวิต วันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1956

JEAN MARIN (1822–1880)

คุณพ่อ ย้ง มาแรง

เกิด วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1822 ที่แซงต์ เอเจียน อัง เดว็ลีย์ แขวงโอต์ส์ อัลป์ส

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 1846

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 1849

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1849

- ค.ศ. 1850-1854 ดูแลกลุ่มคริสตชนที่วัดบางนกแขวก และดอนกระเบื้อง
- ค.ศ. 1852 สร้างวัดไม้ที่บางนกแขวก (วัดหลังที่สอง)

✠ เสียชีวิต วันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 1880 ที่สำนักพระสังฆราช กรุงเทพฯ

and Gratitude

AUGUSTIN MATRAT (1863–1913)

คุณพ่อ ออกุสแตง มาตราต์

เกิด วันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1863 ที่เมืองแซงต์เอเจียน แวงลัวร์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1882

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 26 กันยายน ค.ศ. 1886

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 1886

และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1886

- ค.ศ. 1898 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง

- ค.ศ. 1901 เป็นอธิการบ้านเณรบางช้าง (ก่อสร้างอาคารบ้านเณรแบบ “ก่ออิฐถือปูน” ต่อจากคุณพ่อแบร์นัต)

✠ เสียชีวิต วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1913 ที่สถานพักพิง เมืองม็องต์เบตง

RENÉ PERRAUX (1842–1899)

คุณพ่อ เรอเน นิโกลาส แปร์โรซ์

เกิด วันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1842 ที่เมืองเซซ ในเขตวัดแซงต์ ลอว์รังด์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ เดือนตุลาคม ค.ศ. 1863

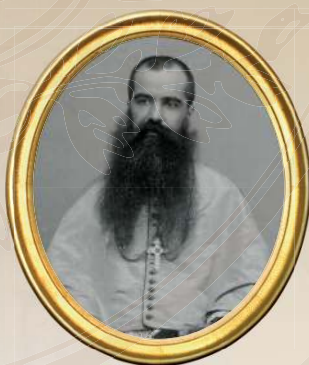
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1866

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 1866

และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 1866

- ค.ศ. 1866 ช่วยงานอภิบาลที่วัดบางนกแขวก

✠ เสียชีวิต วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1899 ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ

RENÉ PERROS (1870–1952)

พระสังฆราช มารี โยเซฟ เรอเน แปร์รอส

เกิด วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1870 ที่เมืองกือเวนไฮม แวงว็อดส์ อัลปาร์

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1887

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 1893

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 1893

และมาถึงมิสซังสยาม วันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 1894

- ค.ศ. 1896-1906 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง

- ค.ศ. 1909 ทำหน้าที่แทนอธิการบ้านเณรบางช้าง และได้รับแต่งตั้งเป็นประมุขมิสซังสยามตะวันออก

- อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 30 มกราคม ค.ศ. 1910 ที่วัดแม่พระลูกประคำกาลหวาร์

✠ เสียชีวิต วันที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ. 1952 ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ

LÉON PERROUDON (1878–1961)

คุณพ่อแปรูดง

เกิด วันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 1878 ที่แซงลัวร์ อัครสังฆมณฑลลียง
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 1901
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 26 มิถุนายน ค.ศ. 1904
ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1904

- ค.ศ. 1922 เป็นเจ้าอาวาสวัดเพลง
- ✠ เสียชีวิต วันที่ 14 เมษายน ค.ศ. 1961 ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ

CHARLES PETIT (1847–1917)

คุณพ่อชาร์ลส์ อังเดร ฟีล ยังก์ เปตตีต์

เกิด วันที่ 6 กันยายน ค.ศ. 1847 ที่อายังวิลล์ เมืองอาเมียงส์ แซงซอม
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1872
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1875
ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 1875

- ค.ศ. 1875 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก และดูแลกลุ่มคริสตชนที่วัดเพลง
- ค.ศ. 1875-1879 ดูแลกลุ่มคริสตชนที่ห้วยเหนียว (ท่าหว้า)
- ค.ศ. 1879-1917 เป็นเจ้าอาวาสวัดเพลง
- ค.ศ. 1880 สร้างวัดไม้ที่วัดเพลง
- ค.ศ. 1903 สร้างวัดก่ออิฐถือปูนที่วัดเพลงเสร็จ (วัดหลังปัจจุบัน)
- ✠ เสียชีวิต วันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1917

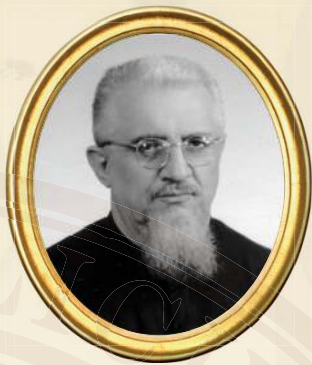

ALFRED RABARDELLE (1839–1904)

คุณพ่ออัลเฟร็ด พร็อดอม ราบาร์เดล

เกิด วันที่ 15 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1839 ที่เมืองแบรลส์ แซงอาส
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 28 กันยายน ค.ศ. 1858
รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1862
ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 1862

- ค.ศ. 1863-1878 เป็นเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1863 สร้างวัดไม้ที่บางนกแขวกและให้ชื่อว่า “วัดแม่พระบังเกิด” (วัดหลังที่สาม)
- ค.ศ. 1895 ดูแลกลุ่มคริสตชนและสร้างวัดน้อยที่แม่กลอง
ดูแลกลุ่มคริสตชนที่ห้วยเหนียว (ท่าหว้า)
- ✠ เสียชีวิต วันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1904

GABRIEL ROCHEREAU (1904–1971)

คุณพ่อ คาบริแอล โรเชอโร

เกิด วันที่ 21 ตุลาคม ค.ศ. 1904 ที่บาซอซันปาร์ต

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ เดือนกันยายน ค.ศ. 1928

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ. 1931

- ค.ศ. 1932 เป็นอาจารย์ที่บ้านเณรบางช้าง

✠ เสียชีวิต วันที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1971

PIERRE ROUSSEAU (1845–1922)

คุณพ่อ ปีแอร์ หลุยส์ เอมีล รูซโซ

เกิด วันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ. 1845 ที่เมืองฟายอล ตาร์เนนการอลมองตอง

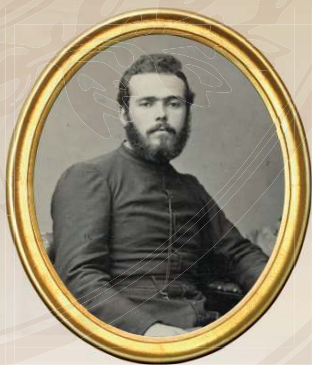
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1864

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1869

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1869

- ค.ศ. 1874-1880 เป็นอธิการบ้านเณรบางช้าง

✠ เสียชีวิต วันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1922

LOUIS SALADIN (1846–1880)

คุณพ่อ หลุยส์ ฟรังซัว เอมีล ซาลาแต็ง

เกิด วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1846 ที่เมืองแซร์ญงส์ แวงยอนน์

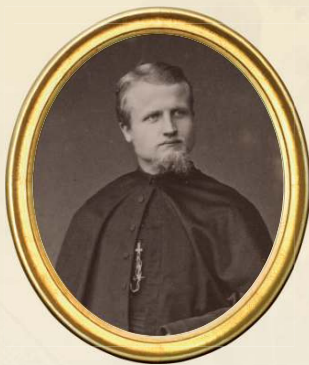
เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ. 1866

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ. 1869

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1869

- ค.ศ. 1878-1880 เป็นเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก

✠ เสียชีวิต วันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1880 ที่สำนักหฤทัยนิคมมิสซังต่างประเทศฯ เมืองมารเซย์

PAUL SALMON (1854–1923)

คุณพ่อ ปอล อาแล็กซ็องดร์ ซัลม็อง

เกิด วันที่ 10 มกราคม ค.ศ. 1854 ที่บราแวงกูร์ต์ วอช

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1875

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 22 กันยายน ค.ศ. 1877

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 1877

- ค.ศ. 1877 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1882-1923 เป็นเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1884 ดูแลกลุ่มคริสตชนวัดแม่กลอง และเมืองเพชรบุรี
- ค.ศ. 1894 สร้างวัดก่ออิฐถือปูนที่บางนกแขวกเสร็จ (วัดหลังปัจจุบัน)

และตั้งกลุ่มคริสตชนที่โคกมดตะนอย

✠ เสียชีวิต วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1923 ที่วัดบางนกแขวก

JEAN TARDIVEL (1863–1906)

คุณพ่อ ย้ง ปีแอร์ ตาร์ดิเวล

เกิด วันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1863 ที่หมู่บ้านก๊าชแตลโล ตำบลแซงต์บรังดัง
เมืองแซงต์บริเออก์ แขวงโกตส์ด็อนนอร์ด

เข้าบ้านเณรคณะมิสซังต่างประเทศฯ วันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1883

รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 24 กันยายน ค.ศ. 1887

ออกเดินทางจากฝรั่งเศส วันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 1887

- ค.ศ. 1887 อยู่ที่ดอนกระเบื้อง
- ค.ศ. 1888-1891 เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดบางนกแขวก
- ค.ศ. 1892-1906 เป็นเจ้าอาวาสวัดดอนกระเบื้อง
- ค.ศ. 1904 สร้างวัดก่ออิฐถือปูนที่ดอนกระเบื้องเสร็จ (วัดหลังปัจจุบัน)

✠ เสียชีวิต วันที่ 16 หรือ 17 กันยายน ค.ศ. 1906 (บนเรือ ระหว่างเดินทางกลับฝรั่งเศส)

*In Loving
Memory
and Gratitude*

คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP)

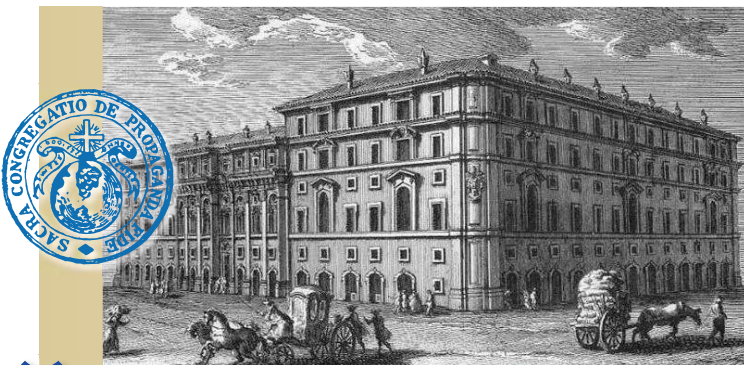
บทสัมภาษณ์ คุณพ่อบรึส เตสตู MEP
อธิการเจ้าคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ในประเทศไทย

พันธกิจการแพร่ธรรมของคณะ MEP เป็นอย่างไรบ้าง

หากพูดถึงการแพร่ธรรมสู่เอเชียในยุคแรก พ่อขอลำย้อนกลับไปที่ก่อนศตวรรษที่ 15 ในช่วงเวลานั้น พระศาสนจักรมีงานแพร่ธรรมที่ต้องทำน้อยมาก เพราะในยุโรปผู้คนเกือบทั้งหมดเป็นคาทอลิก จึงไม่ต้องมีงานแพร่ธรรม คณะฝรั่งเศสกันพยายามส่งมิชชันนารีไปยังประเทศอาหรับซึ่งเป็นมุสลิม แต่มิชชันนารีทุกคนก็ถูกฆ่า จึงไม่มีการส่งไปอีก เพราะเป็นงานที่อันตรายและไม่เกิดประโยชน์ ส่วนคริสตชนนิกายออร์ทอดอกซ์ พระศาสนจักรถือว่าเป็นคริสตชนอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องไปประกาศศาสนาแก่พวกเขา ด้วยเหตุนี้ ในช่วงเวลานั้นจึงมีงานแพร่ธรรมน้อยมาก

ในศตวรรษที่ 16-17 มีการค้นพบทวีปอเมริกา ประเทศโปรตุเกสและสเปนก็ได้ส่งธรรมทูตหลายคนไปยังอเมริกาใต้ พระสันตะปาปาได้ตระหนักว่า ตอนนี้โลกทั้งหมดเล็กลงเพราะเรามีเรือที่จะเดินทางได้ง่ายขึ้น ดังนั้น พระศาสนจักรจึงส่งธรรมทูตไปถึงอเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ และเอเชีย แล้วก็ถึงแอฟริกาในภายหลัง ขณะนั้นพระศาสนจักรได้มีข้อตกลงระหว่างราชอาณาจักรสเปนและราชอาณาจักรโปรตุเกสเพื่อส่งมิชชันนารี ซึ่งเป็นวิธีแพร่ธรรมที่เรียกว่า “สิทธิอุปถัมภ์ศาสนาปาโดรอาโด (Padroado)” โดยใช้เวลาประมาณ 160 ปี มีการแบ่งอาณาเขตของการแพร่ธรรมที่แน่นอน กษัตริย์ของโปรตุเกสและสเปนเป็นผู้สนับสนุนงานธรรมทูตของมิชชันนารี แต่ก็มีปัญหาคือ มิชชันนารีต้องขึ้นอยู่กับอำนาจทางการเมืองของสเปนและโปรตุเกส

หลังจาก 160 ปีผ่านไป ก็ยังเป็นปัญหามากยิ่งขึ้น ธรรมทูตคณะโดมินิกัน คณะฝรั่งเศสกัน และคณะเยสุอิตก็มีปัญหาทางเศรษฐกิจ และก็มีปัญหาในการช่วยงานด้านการเมืองของกษัตริย์ของสเปนและโปรตุเกส ดังนั้น ทางกรุงโรมจึงมีความพยายามที่จะออกจากข้อตกลงนี้ และทำการก่อตั้งสมณกระทรวงเพื่อการแพร่ธรรม (สมณกระทรวงโปรปากันดา ฟิเด : Propaganda Fide) เมื่อ ค.ศ. 1622

มีมิชชันนารีคณะเยสุอิต ชาวฝรั่งเศสอยู่ท่านหนึ่งชื่อว่า **อเล็กซานเดอร์ เดอ โรดส์ (Alexandre de Rhodes)** ได้เคยไปแพร่ธรรมที่ประเทศเวียดนาม ท่านมองเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในงานแพร่ธรรม คือ โครงสร้างของศาสนจักร ซึ่งนักบวชโปรตุเกสและสเปนในช่วงปาโตรอาโดไม่เคยสร้างโครงสร้างของพระศาสนจักรในเรื่องของการมีสังฆราชและพระสงฆ์พื้นเมือง ดังนั้น ท่านคิดว่าจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างของพระศาสนจักร ให้มีพระสงฆ์พื้นเมือง และสังฆราชพื้นเมืองด้วย ดังนั้น อีกประมาณ 20 ปี จึงนำไปสู่การก่อตั้ง **คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส** (ฝรั่งเศส: Missions Étrangères de Paris; MEP) เมื่อ ค.ศ. 1658

บ้านคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส

คณะมิสซังต่างประเทศฯ ถูกก่อตั้งเพื่อส่งพระสังฆราชที่มีอำนาจเพื่อบวชพระสงฆ์และเพื่อให้พระศาสนจักรในประเทศมิสซังมีนักบวชและมีพระสงฆ์พื้นเมือง เมื่อ ค.ศ. 1658 ก็มีการบวชพระสังฆราชรุ่นแรกของคณะฯ ที่กรุงปารีสและที่กรุงโรม **พระสังฆราชฟรังซัว ปัลลิว** (ฝรั่งเศส: François Pallu) ท่านบวชที่กรุงโรม และ**พระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลาม็อต** (ฝรั่งเศส: Pierre Lambert de la Motte) บวชที่ปารีส แล้วก็มีอีก 1 องค์ คือ **พระสังฆราชอิกญาซีโอ โกโตลันดี** (ฝรั่งเศส: Ignace COTOLENDI) แต่ท่านเสียชีวิตระหว่างเดินทาง

คำชี้แนะของสมณกระทรวงโปรปากันดา ปีเด มีคำสั่งนี้ “เหตุผลหลักที่สมณกระทรวงประสงค์ให้พวกท่านมาเป็นพระสังฆราชในภูมิภาคเหล่านี้ คือ การที่พวกท่านจะต้องพยายามอย่างสุดความสามารถในทุกวิถีทางเพื่ออบรมสั่งสอนบรรดาเยาวยชน และเตรียมพร้อมให้พวกเขาสามารถรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ได้ต่อไป”

สิ่งที่สำคัญที่สุดในงานแพร่ธรรมคือพระสงฆ์พื้นเมือง สำหรับพ่อพ่อก็ทราบดีว่าตัวพ่อเป็นคนฝรั่งเศส 100% อยู่ประเทศไทย 9 ปีแล้ว พ่อยุบายพูดภาษาไทย พยายามเข้าใจภาษาไทย วัฒนธรรมของคนไทย รับรู้ได้ว่า “ยากมาก แต่เต็มใจและมีความสุขใจ” แต่พ่อรู้ดีว่าถ้ามีพระสงฆ์พื้นเมืองที่อยู่กับประชาชนและรู้จักประชาชน เพราะว่าเขาเป็นหนึ่งในประชาชนด้วย ก็จะมีประสิทธิภาพมากกว่าพ่อแน่นอน ดังนั้น พ่อก็ตั้งใจมากที่มีโอกาสเป็นอาจารย์ที่บ้านเนรเล็ก และที่บ้านเนรใหญ่ ได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเยาวยชน กับคนที่ยังหนุ่มอยู่ ที่ยังเรียนได้ และมีส่วนช่วยให้พวกเขามีจิตใจที่เป็นมิชชันนารีที่ต้องการแพร่ธรรม

อเล็กซานเดอร์ เดอ โรดส์
(Alexandre de Rhodes) †

François Pallu

พระสังฆราชฟรังซัว ปัลลิว

Pierre Lambert de la Motte

พระสังฆราช
ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลาม็อต

อยุธยา

Ayutthaya

บ้านเนร (College General) ที่ค้ายนักบุญยอแซฟ อยุธยา

พระสังฆราชหลุยส์ ลาโน

สนธิสัญญาเบาว์ริง (Bowring Treaty)

ภารกิจแรกของคณะ MEP คือ การเตรียมเยาวชนให้พร้อมสามารถรับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ได้ต่อไป ดังนั้น เมื่อพระสังฆราชฟรังซัว บัลลือ และพระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลาม็องต์ มาถึงประเทศสยามในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราชใน ค.ศ. 1662 พระสังฆราชลังแบร์ต ก็ตั้ง**บ้านเนร (College General)** ที่ค้ายนักบุญยอแซฟ อยุธยา ภายหลังเมื่อ ค.ศ. 1669 มีการสถาปนา**มิสซังสยาม (Apostolic Vicariate of Siam)** โดยมีพระสังฆราชองค์แรกของมิสซังสยาม คือ **พระคุณเจ้าหลุยส์ ลาโน** (ฝรั่งเศส: Louis Laneau) ถามว่าทำไมไม่เป็นพระสังฆราช 2 องค์แรกที่เข้ามา นั่นเป็นเพราะว่าในความเป็นจริง ท่านบัลลือและท่านลังแบร์ตได้รับมอบหมายให้ไปเวียดนามและจีน ซึ่งท่านบัลลือก็เสียชีวิตที่จีน ส่วนท่านลังแบร์ตก็ไปเวียดนาม โดยท่านได้ก่อตั้งคณะรักกางเขนที่เวียดนามและในสยามด้วย และเสียชีวิตที่อยุธยา ดังนั้น พระสังฆราชองค์แรกของสยามคือพระคุณเจ้าลาโน

การแพร่ธรรมในสยามได้มีความกระตือรือร้นอย่างมาก แล้วก็ประสบความสำเร็จด้วย แต่มีปัญหาระหว่างสเปน โปรตุเกส ฝรั่งเศส คณะเยสุอิต คณะโดมินิกัน คณะ MEP ที่สุดคณะ MEP ก็ประสบความสำเร็จเพราะว่ามีการวางโครงสร้างพระศาสนจักรไว้สำเร็จ มีสังฆราชดูแล

ใน ค.ศ. 1688 สมเด็จพระนารายณ์มหาราชได้เสด็จสวรรคต สมเด็จพระเพทราชาขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ พระองค์ทรงขับไล่ชาวยุโรปออกจากประเทศ ยกเว้นมิชชันนารีของคณะ MEP ที่อยู่ต่อได้ แต่ห้ามเผยแพร่งศาสนาแก่ชาวสยาม โดยมีสิทธิที่จะแพร่ธรรมแก่คนต่างชาติ และคนที่เป็นคริสตชนแล้วซึ่งมีอยู่น้อยมาก ระหว่าง ค.ศ. 1688 - กลางศตวรรษที่ 19 ก็ไม่ค่อยมีโอกาสแพร่ธรรมมากเท่าไร ถึงจะมีโอกาสแต่ก็น้อยมาก ๆ

ในช่วงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นเวลาที่คริสตชนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาในระดับหนึ่ง ใน ค.ศ. 1855 มีการทำ**สนธิสัญญาเบาว์ริง (Bowring Treaty)** เราต้องขอบคุณชาวอังกฤษที่ทำสนธิสัญญานี้และตามมาด้วย สนธิสัญญากับบรรดาชาติตะวันตกและชาติอื่น ๆ เหตุนี้จึงทำให้บรรดาธรรมทูตซึ่งเป็นชาวตะวันตกมีเสรีภาพเต็มที่ในการแพร่ธรรมด้วย

ดังนั้น คณะ MEP จึงได้ส่งมิชชันนารีมาเป็นจำนวนมาก เพราะว่าเป็นระยะเวลาเดียวกันกับที่ฝรั่งเศสนั้น มีจำนวนพระสงฆ์มากเกินไป เนื่องด้วยเวลานั้นวงการแพทย์กำลังก้าวหน้าอย่างมากในฝรั่งเศส เพราะก่อนหน้านี้การแพทย์ก้าวหน้า ครอบครัวชาวฝรั่งเศสจำนวน 1 คู่ จะมีลูกถึง 10 คน แต่ในจำนวนนี้มักจะมี 2-4 คนที่เสียชีวิตก่อนอายุ 5 ขวบ แต่เมื่อเข้าปลายศตวรรษที่ 19 ครอบครัวชาวฝรั่งเศสยังมีลูก 10 คนเท่าเดิม แต่ลูกทุกคนก็แข็งแรงดี เมื่อคนมีลูกเยอะ จำนวนประชากรฝรั่งเศสก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับประเทศไทยเมื่อประมาณ 60 ปีก่อน

ในปลายศตวรรษที่ 19 คณะ MEP ได้ส่งพระสงฆ์มิชชันนารีเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และก็เป็นช่วงเวลาที่คุณคณะ MEP สร้างวัดไว้หลายแห่งด้วย เช่น วัดบางนกแขวก วัดเพลง วัดกาลหว่าห์ วัดคอนเซ็ปชัญ วัดอัสสัมชัญ รวมถึงวัดอีกหลายแห่งในอยุธยา กรุงเทพฯ ราชบุรี และจันทบุรี โดยส่วนใหญ่ วัดที่ก่อตั้งขึ้นมักตั้งอยู่ตามลำคลอง เพราะมิชชันนารีใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทางไปตามคลองเหล่านั้น

ในสมัยนั้น คนจีนและคนเวียดนามที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยหลายคน เมื่อเห็นชายที่สวมเสื้อคลุมสีดำ มีหนวดยาว และพายเรือมา ก็จำได้ว่าเป็นมิชชันนารี เพราะพวกเขาเคยพบพระสงฆ์ที่แต่งกายลักษณะนี้มาแล้วในบ้านเกิด จึงให้การต้อนรับเป็นอย่างดี มิชชันนารีมักได้รับเชิญให้พักค้างคืนตามบ้านของพวกเขาเป็นครั้งคราว จากนั้นประมาณ 10 ปี ก็เริ่มมีวัดน้อยเกิดขึ้น อีกประมาณ 20 ปี ก็พัฒนาเป็นชุมชนคริสตชน และเมื่อเวลาผ่านไปราว 30 ปี ชุมชนเหล่านั้นก็มีวัดถาวรเป็นของตนเอง

มีการดำเนินงานแพร่ธรรมทั้งในสยามและลาว รวมไปถึงราชบุรีและพื้นที่โดยรอบทางตะวันตกของสยาม มีการสร้างวัดต่าง ๆ ขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 ในภาคกลางของสยาม ผู้ที่เป็นคาทอลิกส่วนใหญ่เป็นคนจีนและคนเวียดนาม เช่น ที่อาสนวิหารบางนกแขวกและวัดเพลง โดยส่วนตัวพ่อชอบไปทั้งวัดเพลงและอาสนวิหารบางนกแขวก เพราะทั้งสองแห่งอยู่ใกล้กัน และถือเป็นวัดที่เป็นพยานถึงช่วงเวลาอันงดงามของงานแพร่ธรรม บริเวณนั้นมีคลองที่สวยงาม ทำให้เราเข้าใจได้ง่ายว่าชีวิตของมิชชันนารีในสมัยนั้นเป็นอย่างไร จากบางนกแขวกก็พายเรือไปวัดเพลงเพื่อดูแลชุมชนคริสตชนที่กระจายอยู่ตามลำคลองและพื้นที่โดยรอบพ่อจึงชอบมาที่แห่งนี้

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 พระสงฆ์ชาวฝรั่งเศสถูกจำกัดบทบาทในการทำงานแพร่ธรรม เมื่อสงครามสิ้นสุดลง คณะ MEP ก็ตระหนักว่าพระสงฆ์พื้นเมืองมีความพร้อมมากขึ้นที่จะรับผิดชอบงานอภิบาลและก้าวขึ้นเป็นพระสังฆราช

ตัวอย่างเช่น ตั้งแต่ ค.ศ. 1927 ราชบุรีได้มอบการดูแลเขตแพร่ธรรมให้แก่พระสงฆ์คณะซาเลเซียน ส่วนในพื้นที่อื่น ๆ ยังคงมีพระสังฆราชจากคณะ MEP ดูแลอยู่ ขณะที่คุณพ่อเจ้าอาวาสส่วนใหญ่ก็ยังเป็นพระสงฆ์มิชชันนารีของคณะ MEP หลัง ค.ศ. 1950 ได้มีการทยอยยกฐานะเขตปกครองของพระศาสนจักรในประเทศไทยขึ้นเป็นสังฆมณฑลและแล้วเสร็จใน ค.ศ. 1965 จากนั้นพระสงฆ์ของคณะ MEP จึงค่อย ๆ ลดบทบาทลง และส่งมอบงานให้พระสงฆ์ชาวไทยรับช่วงต่อ

ในประเทศไทย การเปลี่ยนผ่านเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ซึ่งไม่ใช่ทุกประเทศจะเป็นเช่นนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลจากการกิจของพระคุณเจ้าโชแรง ที่ได้เตรียมทุกสิ่งทุกอย่างไว้เพื่อให้พระสงฆ์และพระสังฆราชชาวไทยเข้ามารับหน้าที่ต่อได้อย่างราบรื่น ในช่วงเวลานั้น พระสงฆ์ของคณะ MEP บางท่านเลือกที่จะอยู่รับใช้ในอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ต่อไป โดยทำงานร่วมกับพระสงฆ์ชาวไทย ยกตัวอย่างเช่น คุณพ่อบรีสซง ซึ่งเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่วัดสามเสนมานานกว่า 40 ปี

พ่อเคยพูดคุยกับฆราวาสผู้สูงอายุท่านหนึ่งที่วัดสามเสน เขาบอกพ่อว่า “พวกเรารักพ่อบรีสซงมาก แต่ก็กลัวพ่อบรีสซงมากด้วยเช่นกัน” คำพูดนี้สะท้อนถึงทั้งความรักและความเคารพที่สัตบุรุษมีต่อคุณพ่อ ผู้รับใช้ชุมชนมาอย่างยาวนาน ขณะเดียวกัน พระสงฆ์คณะ MEP บางท่านก็เลือกออกจากกรุงเทพฯ เพื่อไปทำงานแพร่ธรรมในพื้นที่อื่น เช่น คุณพ่อกุทอง และคุณพ่อลาบอรี เป็นต้น

ในปัจจุบันคณะ MEP ยังคงทำงานกันอยู่ในหลายประเทศ ตอนนี้เรามีสมาชิกของคณะจำนวน 128 คน อยู่ที่ฝรั่งเศสจำนวนหนึ่ง และอยู่ประเทศต่าง ๆ อีก 88 คน ซึ่งเรามีจำนวนน้อยมาก แต่ภารกิจของเราก็ไม่เคยเปลี่ยน เรามีพระสังฆราชของคณะ MEP ได้แก่ ที่กัมพูชา โดยอีกไม่นานก็คงไม่มีแล้ว เพราะว่าตอนนี้ที่นั่นได้มีพระสังฆราชที่จะสืบทอดตำแหน่ง (coadjutor bishop) ต่อจากท่านแล้ว ซึ่งเป็นพระสังฆราชพื้นเมืองของกัมพูชาเอง และยังมีพระสังฆราชของคณะ MEP อีก 2 องค์ในประเทศมาดากัสการ์

จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันเราได้เปลี่ยนผ่านให้ทุก ๆ แห่ง มีพระสงฆ์และสังฆราชพื้นเมืองเป็นที่เรียบร้อย ดังนั้นภารกิจแรกของคณะก็จบลงแล้ว เพราะว่า ทุกที่ที่คณะ MEP ถูกส่งไป ก็มีโครงสร้างของพระศาสนจักรแล้ว มีพระสังฆราช มีบ้านเณร มีพระสงฆ์พื้นเมือง ถึงแม้สถานการณ์จะเปลี่ยนไป บทบาทหน้าที่ของคณะ MEP ยังมีอยู่ คือการรับใช้พระศาสนจักรท้องถิ่น ตามความประสงค์ของพระสังฆราช

ภารกิจของคณะ MEP ในตอนนี้ คือ การช่วยพระสังฆราชพื้นเมืองในด้านที่พระสังฆราชคิดว่าเหมาะสม โดยมีสองด้านหลัก ๆ ที่เป็นไปได้ นั่นคือ การก่อตั้งชุมชนคริสตชนใหม่ แต่นี้ก็ไม่ใช่ทุกคนที่มีความสามารถจะทำได้ และด้านที่ 2 ผมคิดว่าเป็นด้านการอบรมที่พ่อและมิชชันนารีอีกหลายคนกำลังทำอยู่ การอบรมพระสงฆ์ นักบวช ครูคำสอน และผู้ทำงานอภิบาล การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ด้านชีวิตจิต พระคัมภีร์ การเทศน์สอนและการอยู่เคียงข้างผู้คน ตอนนี้ในคณะ MEP เราก็มียาสาสมัครที่เป็นฆราวาสคนหนุ่มสาวที่来帮助พระศาสนจักรตามประสงค์ของพระสงฆ์พื้นเมืองและพระสังฆราชด้วย โดยส่วนใหญ่ก็ทำงานกับพระสงฆ์ของคณะ MEP หรือทำงานกับคณะนักบวชที่มีพระสงฆ์จากประเทศทางยุโรปหรือจากวัฒนธรรมตะวันตก เพราะว่าสำหรับคนหนุ่มสาวก็ง่ายกว่า แต่บางคนก็มีความสามารถจะทำงานกับคนไทยด้วย

อีกไม่นานคณะ MEP ในประเทศไทยของเราจะมีบ้านหลังใหม่ที่สีลม กรุงเทพฯ และจะเปิดพื้นที่เพื่อให้การอบรมด้านพระคัมภีร์และด้านชีวิตจิตด้วย และพ่อเป็นคนเดียวที่อยู่ในบ้านหลังใหญ่แบบนี้ ดังนั้นก็ต้องการพระสงฆ์พื้นเมืองมาช่วยสร้างกิจกรรมงานอภิบาลแพร่ธรรมด้วย การสร้างบ้านใหม่ ที่กรุงเทพฯ คาดว่าจะเป็นระยะเวลาสุดท้ายที่เราจะได้มีโอกาสสร้าง เพราะว่ายังมีพระสงฆ์พอสมควร แต่อีกไม่นานพ่อก็แน่ใจว่า จะมีพระสงฆ์ของคณะ MEP น้อยลง ดังนั้น เราสร้างบ้านครั้งนี้ ก็อาจจะอีก 20 ปี 30 ปี 40 ปี หรือก็ปีก็ไม่รู้ได้ ก็จะเป็นมรดกให้แก่พระศาสนจักรในประเทศไทย แต่หลังจากบ้านหลังนี้สร้างเสร็จแล้ว เราก็ยินดีต้อนรับทุกคนที่มีความต้องการจะพบเจอกับคณะ หรือต้องการร่วมการอบรมชีวิตจิต อบรมด้านพระคัมภีร์ เข้าเฝ้า ก็สามารรถมาพักที่บ้านของเราได้

คณะ MEP มีแนวทางในการแพร่ธรรมอย่างไร

คณะมิสซังต่างประเทศฯ อยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 370 ปีแล้ว แต่ประเทศไทยมีคาทอลิกประมาณ 1% ของประชากรทั้งหมด ดังนั้น เราไม่มีวิธีแพร่ธรรมที่ดีที่สุดอย่างแน่นอน แต่พอแน่ใจว่า เรามีพระสงฆ์มิชชันนารี คริสตชน ครูคำสอนที่มีไฟในจิตใจที่จะรู้จักพระเยซูคริสตเจ้า ขอบคุณพระศาสนจักรที่พยายามแพร่ธรรมไปทั่วโลก

คำถามของวันนี้คือ ทำไมในประเทศไทยตอนนี้ ถึงมีบริบทที่ไม่ค่อยช่วยเท่าไร เรามีคริสตชนที่เข้มแข็ง มีสถานที่ที่สวยงามมาก แต่ยังมีคริสตชนน้อย แต่ไม่เป็นไรเพราะว่าพลังของพระศาสนจักรไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนของคน และนี่แหละเป็นผลที่ดีที่สุดของงานแพร่ธรรมของเรา พระศาสนจักรขึ้นอยู่กับความรักของพระเจ้าและความรักที่คริสตชนมีต่อพระเจ้า ซึ่งความรักนั้นก็มาจากพระเจ้าในตอนแรก ตามมาด้วยความรักที่มาจากเรา มาจากพระสงฆ์หรือคริสตชนทุกคน เป็นการตอบรับความรักที่พระเจ้าให้เราก่อน

แนวทางแพร่ธรรมของคณะ MEP อันที่จริงเราไม่มีอะไรตายตัว แต่แนวทางจริง ๆ คือ การมุ่งเน้นเรื่องของการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการบวชพระสงฆ์พื้นเมืองตั้งแต่เริ่มแรก เราได้ดำเนินการก่อตั้งบ้านเณร เช่น บ้านเณรพระหฤทัย บางช่วง ปัจจุบันคือบ้านพระหฤทัย-SS. CORDIS JESU ที่สร้างใหม่ เรามีโรงเรียนและยังมีโรงพยาบาล แนวทางแพร่ธรรมของคณะ MEP คือ ไปหาคนพื้นเมืองและวัฒนธรรมพื้นเมือง

แนวทางแพร่ธรรมอีกประการคือ การเทศน์สอน อบรมและบ่มเพาะความเชื่อ พระสงฆ์ดำเนินงานแพร่ธรรมโดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับนักบวชและครูคำสอน ดังนั้น ครูคำสอนก็สำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะในเขตแพร่ธรรม ยกตัวอย่าง คุณพ่อองตวน คุณพ่อล้งที่อยู่จังหวัดตาก มีประสบการณ์เยอะ หลายแห่งมีครูคำสอนซึ่งรู้จักคริสตชนทุกคน และรู้จักชาวบ้านที่อยู่ในบ้านต่าง ๆ ซึ่งพระสงฆ์ก็ไม่ได้รู้จักทุกคน ดังนั้น เสาหลักของพระศาสนจักรและงานแพร่ธรรมก็ไม่ใช่พระสงฆ์มิชชันนารี แต่เป็นครูคำสอนที่เป็นผู้ช่วยมิชชันนารีในการแสวงหาคนที่ยังไม่รู้จักพระเยซูคริสตเจ้า

<https://www.facebook.com/GivingTreebkk>

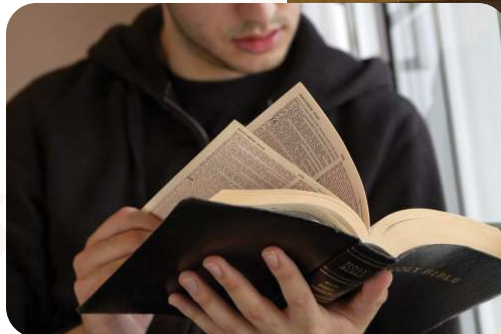
คุณพ่อคิดว่าอะไรคืออุปสรรคต่อการแพร่ธรรมในปัจจุบัน

พ่อคิดว่าอุปสรรคข้อแรก คือ ความเมินเฉยต่อศาสนา อาจเป็นเพราะว่าตอนนี้ทุกคนมีเครื่องมือปีศาจ นั่นคือ โทรศัพท์มือถือที่เป็น Smartphone มีมิชชันนารีคนหนึ่งที่เคยบอกพ่อว่า “ถ้าเราเลือกระหว่างโทรศัพท์กับสายประคำ สายประคำแพ้ทุกครั้ง” อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก พ่อเองก็สวดสายประคำบ่อยนะ โดยส่วนตัวพ่อชอบสวดสายประคำอยู่แล้ว แต่ตอนนี้พ่อมองไปทางไหนก็เห็นคนชอบดู TIKTOK เป็นเหมือนสิ่งเสพติดที่มีพลังมากกว่าการสวดสายประคำเสียอีก คนจำนวนมากอาจจะยังไม่รู้จักพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง และการปฏิบัติกิจทางศาสนาไม่ได้ถูกมองว่าเป็นหน้าที่สำคัญเหมือนแต่ก่อน เมื่อก่อนมีคนเข้ามิสซาทุกวันและเยอะมาก และการเข้ามิสซาวันอาทิตย์ถูกบังคับว่าเราต้องไป แต่ตอนนี้คนก็มีกิจกรรมเยอะมาก มีเวลาน้อยและให้เวลากับการพักผ่อนมากขึ้น ดังนั้น สมัยนี้จึงมีเวลาในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดน้อยลง ลำพังการปฏิบัติกิจทางศาสนาโดยเป็นหน้าที่ อาจไม่เพียงพอ

ส่วนอุปสรรคอีกประการหนึ่งคือ วิธีการแพร่ธรรมผ่านการศึกษา การรักษาพยาบาล และงานเมตตาสงเคราะห์ อาจไม่เพียงพอสำหรับยุคปัจจุบัน เพราะทุกวันนี้โรงพยาบาลและโรงเรียนมีอยู่ทั่วไป ไม่ได้มีเฉพาะของคาทอลิกเหมือนในอดีต ดังนั้น แนวโน้มของงานแพร่ธรรมในอนาคตอาจดูไม่สดใสนัก แต่เรื่องนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวเรา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับพระสงฆ์หรือความกระตือรือร้นของพระสงฆ์พื้นเมือง แต่สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับบริบทที่เราอยู่ ในเวลานี้หลายสิ่งหลายอย่างดูเหมือนจะเป็นอุปสรรคต่อการแพร่ธรรม อย่างไรก็ตาม ยังมีสิ่งหนึ่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง นั่นคือความสัมพันธ์ที่เรามีกับพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และเป็นสิ่งเดียวที่มีความหมายอย่างแท้จริง

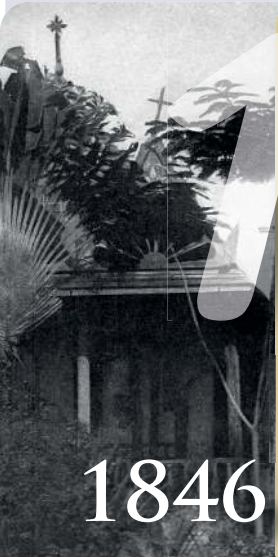
ความสัมพันธ์ของคริสตชนทุกคนที่มีต่อพระเยซูคริสตเจ้านั้นทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในปัจจุบัน แม้คนจำนวนมากจะยังมีความรู้ทางศาสนาไม่มากนัก แต่ทุกครั้งที่มีการสอนคำสอน เรื่องพระวรสาร หรือกิจกรรมของบรรดาพระสงฆ์มิชชันนารี พ่อแน่ใจว่าในทุกครั้งที่พ่อสอนคำสอน ทุกคนตั้งใจฟังด้วยความกระหายที่จะรู้จักพระคริสตเจ้าให้มากขึ้น เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ คือ “ความสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า” ทั้งในระดับส่วนตัวและระดับภายในของประชากรคริสตชน ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมในพิธีมิสซา ตลอดจนการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างคริสตชนด้วยกันผ่านการอธิษฐานภาวนาและการรำพึงพระวาจา

วัดในมิสซังราชบุรีที่มรดามิชชันนารี

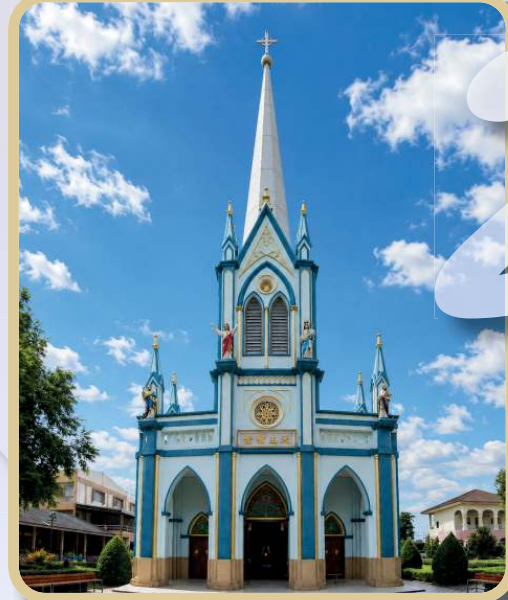
คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสเป็นผู้บุกเบิก วางรากฐาน

1846

อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก
Cathedral of the Nativity of Our Lady

1856

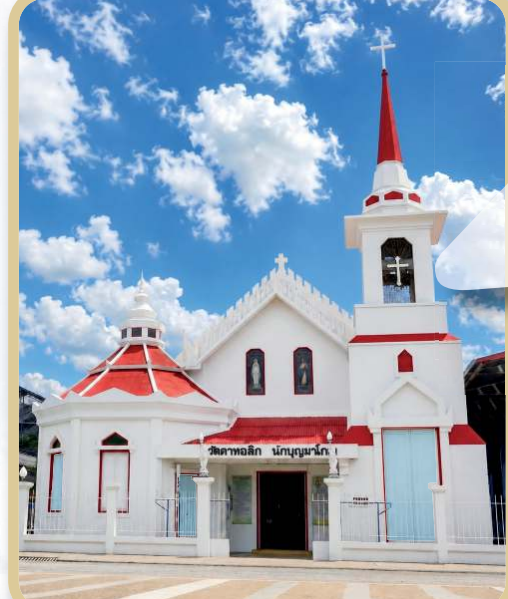
วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง
Saint Michael the Archangel Church

1864

วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง
Sacred Heart of Jesus Church

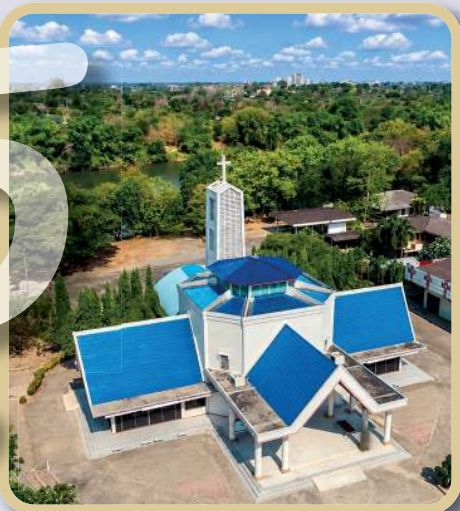

1868

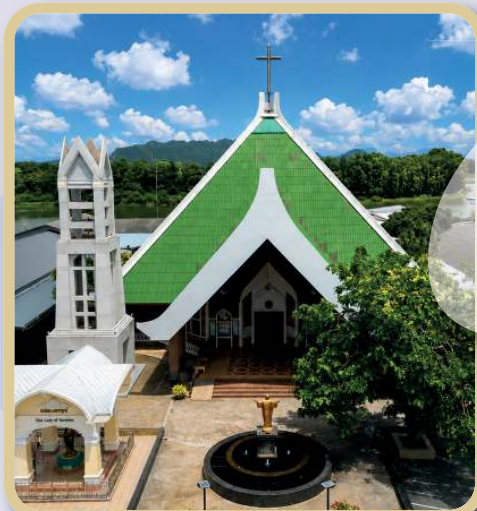
วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง
Saint James Church

1869

วัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า
Our Lady Help of Christians Church

1876

วัดแม่พระมหาทุกข์ ท่ามวง
Our Lady of Sorrows Church

1894

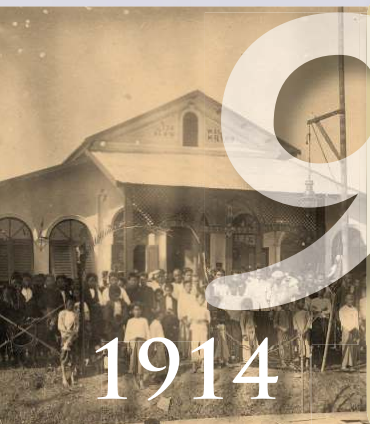

วัดนักบุญอันตน ดอนมดตะนอย
Saint Anthony Church

1912

วัดนักบุญมารีการิตา บางตา
Saint Margaret Church

1914

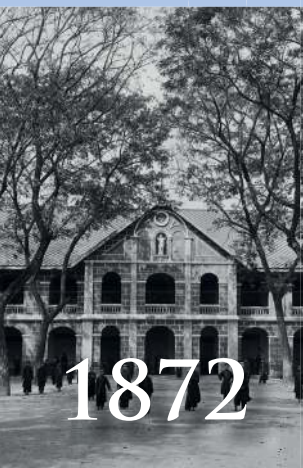
วัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ วัดใน
Our Lady Help of Christians
Church

วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง
Saint Joseph Church

1918

บ้านเณรมิสซังสยามตะวันออก Eastern Siam {Siam Orientale}

1872

บ้านเณรพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า
บางช้าง
(Seminarium SS. Cordis Jesu)
Sacred heart of Jesus Seminary
Bangxang

ปัจจุบันคือ

“บ้านพระหฤทัย SS. CORDIS JESU”
อนุสรณ์สถานบ้านเณรบางช้าง-บางนกแขวก

พระสังฆราชปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลาม็อต

Pierre Lambert de la Motte (1624-1679)

ผู้ร่วมก่อตั้งคณะ MEP และผู้วางรากฐานมิสซังสยาม

ปีแอร์ ลังแบร์ต เดอลาม็อต พระสังฆราชมิชชันนารี ชาวฝรั่งเศส และหนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้งคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (Missions Étrangères de Paris; MEP) บุคคลสำคัญในหน้าประวัติศาสตร์พระศาสนจักรคาทอลิกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และผู้วางรากฐานแก้มิสซังสยาม

แบบอย่างผู้ศักดิ์สิทธิ์

โดย N.Domenico

ท่านเกิดเมื่อวันที่ 16 มกราคม ค.ศ. 1624 ณ ลาบัวซีแยร์ เมืองลีซีเออร์ ประเทศฝรั่งเศส ในครอบครัวขุนนางที่มีฐานะมั่งคั่ง ตั้งแต่วัยเยาว์ ท่านได้รับการศึกษาในแนวทางของคริสต์ศาสนา เป็นผู้มีความศรัทธาและรักการรับใช้พระเจ้าอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งท่านยังสำเร็จการศึกษาด้านกฎหมาย และเข้าทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาของรัฐ ซึ่งถือเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและมีเกียรติอย่างยิ่ง แต่ท่ามกลางความสำเร็จในทางโลก ท่านกลับได้ยินเสียงเรียกภายในจิตใจอันแรงกล้าที่จะอุทิศตนรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ ท่านตัดสินใจละทิ้งความสุขสบาย ทรัพย์สินสมบัติ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เข้ารับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ ในวันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 1655

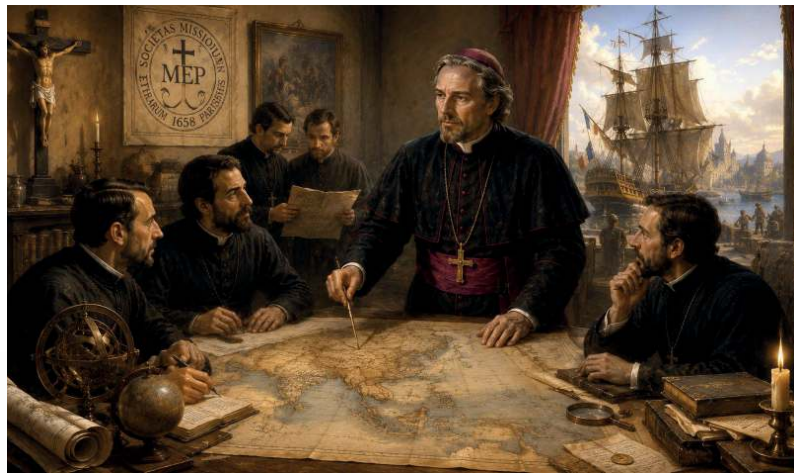
ช่วงเวลานั้น พระศาสนจักรคาทอลิกกำลังให้ความสำคัญกับการประกาศข่าวดีในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งยังมีผู้คนอีกจำนวนมากที่ไม่รู้จักพระคริสตเจ้า ต่อมาในปี ค.ศ. 1658 สมเด็จพระสันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ที่ 7 ทรงแต่งตั้งท่านเป็นพระสังฆราชแห่งเบริช และเป็นผู้แทนพระสันตะปาปาในเขตโคชินจีน ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของเวียดนามในปัจจุบัน ตำแหน่งพระสังฆราชแห่งเบริช เป็นตำแหน่งกิตติมศักดิ์ทางศาสนา แต่ภารกิจหลักของท่านอยู่ที่การประกาศพระวรสารในทวีปเอเชียที่ยังไม่มีใครรู้จักมากนัก

การเดินทางมายังทวีปเอเชียของท่านเริ่มต้นขึ้นในวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1660 ซึ่งเต็มไปด้วยความยากลำบากอย่างมาก เนื่องจากในขณะนั้นการเดินทางทางเรือมีข้อจำกัดและด้วยปัญหาทางการเมือง ท่านและคณะผู้ร่วมเดินทางจึงต้องเลือกเดินทางทางบก ผ่านเปอร์เซียและอินเดีย ในการเดินทางผ่านเส้นทางอันยาวไกลและไม่ปลอดภัย ต้องเผชิญทั้งโรคภัย สภาพอากาศที่รุนแรง โจรผู้ร้าย และการขาดแคลนเสบียง กว่าที่จะเดินทางมาถึงดินแดนสยาม สภาพของท่านในเวลานั้นแทบไม่ต่างจากคนเร่ร่อน ร่างกายซูบผอมและเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง แต่หัวใจของท่านกลับเต็มเปี่ยมด้วยไฟแห่งความเชื่อที่ร้อนรน

ด้วยเวลากว่า 2 ปี คณะผู้ร่วมเดินทางของท่านลงแบตรักมาถึงสยาม ในวันที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 1662 เข้าสู่กรุงศรีอยุธยา ในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งขณะนั้นเป็นศูนย์กลางการค้าและการติดต่อกับนานาชาติ ผู้คนหลากหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งชาวจีน ญี่ปุ่น เปอร์เซีย โปรตุเกส และชาวยุโรปอื่น ๆ เป็นเมืองที่เปิดรับผู้คนจากภายนอก ซึ่งเหมาะแก่การดำเนินงานด้านศาสนาและการเผยแพร่ความเชื่อเดิมที่ท่านตั้งใจเพียงแวะพักก่อนเดินทางต่อไป แต่เนื่องจากหลายประเทศในภูมิภาคขณะนั้น มีการเบียดเบียนคริสตชนและมีข้อจำกัดด้านการประกาศศาสนา ท่านจึงตัดสินใจใช้สยามเป็นศูนย์กลางงานธรรมทูตในเอเชีย ท่านพักอยู่กับมิชชันนารีชาวโปรตุเกส จากนั้นก็ย้ายไปอยู่ในค่ายของพวกญวน ท่านจึงแพร่ธรรมท่ามกลางชาวโคชินจีนพวกแรกที่ท่านได้พบในการเดินทางมาถึงสยาม ท่านได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีและสามารถดำเนินงานด้านศาสนาได้อย่างอิสระมากขึ้น ท่านได้รับการสนับสนุนที่ดิน จึงสร้างที่พักและวัดน้อยอย่างเรียบง่าย ถวายแด่นักบุญยอแซฟ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นศูนย์กลางงานธรรมทูตในสยาม

ต่อมาท่านได้ร่วมมือกับพระสังฆราชฝรั่งเศส ปลื้อ พระสังฆราชชาวฝรั่งเศส ผู้มีบทบาทสำคัญในงานแพร่ธรรมแห่งเอเชีย ในการวางระบบและ

จัดระเบียบงานธรรมทูตในสยาม ทั้งสองท่านมีวิสัยทัศน์ ร่วมกันในการสร้างพระศาสนจักรให้เติบโตอย่างมั่นคง ในดินแดนตะวันออก จึงร่วมกันวางแผนพัฒนางาน แพร่ธรรม จนทำให้สยามกลายเป็นศูนย์กลางสำคัญ ของการประกาศพระวรสาร การอบรมผู้เตรียมตัว เป็นพระสงฆ์ และการประสานงานธรรมทูตไปยังประเทศ ต่าง ๆ ในเอเชีย

นอกจากงานประกาศข่าวดีแล้ว ท่านยังเล็งเห็น ความสำคัญของการสร้างผู้นำท้องถิ่น เพราะเชื่อว่า พระศาสนจักรจะเติบโตอย่างมั่นคงได้ หากมีผู้รับใช้และ ผู้นำที่มาจากคนในพื้นที่ ท่านจึงร่วมก่อตั้งบ้านเณร สำหรับอบรมผู้เตรียมตัวเป็นพระสงฆ์ เพื่อให้ชาวเอเชีย สามารถเป็นผู้นำทางศาสนาในประเทศของตนเองได้

นอกจากนี้ ท่านยังให้ความสำคัญกับการศึกษา และการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ท่านได้ก่อตั้งคณะรักกางเขน ซึ่งถือเป็นภคินีพื้นเมืองคณะแรกในเอเชีย เพื่อเปิดโอกาส ให้สตรีมีส่วนร่วมในการอุทิศตนรับใช้พระเจ้า ดูแล ผู้ยากไร้ และถ่ายทอดคำสอนแก่ประชาชน

ท่านไม่เพียงเป็นผู้บุกเบิกงานธรรมทูตในดินแดน ตะวันออกเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้วางรากฐานสำคัญใน การพัฒนาพระศาสนจักรท้องถิ่น ทั้งด้านการอบรมผู้นำ การศึกษาศาสนา และการสร้างชุมชนคริสตชนให้เติบโต อย่างมั่นคง อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการวางรากฐาน งานธรรมทูตในเอเชียและมิสซังสยาม ซึ่งส่งผลต่อ การเติบโตของพระศาสนจักรมาจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตของท่านคือบทพิสูจน์ความศรัทธา แม้จะต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย ทั้งการเดินทางอันยากลำบาก ความขัดแย้ง ความเจ็บป่วย และข้อจำกัดทางสังคม เมื่อวันที่ท่านตอบรับพันธกิจและเริ่มออกเดินทาง ท่านไม่ ทราบด้วยซ้ำว่าหนทางข้างหน้าจะเป็นอย่างไรและต้องพบเจอกับสิ่งใด แต่ด้วยความกล้าหาญ พร้อมกับความเชื่อ และหัวใจแห่งการรับใช้ ท่านก้าวเดินต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ และไม่เคยละทิ้งพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย แต่ยังคง มุ่งมั่นอุทิศตนเพื่อรับใช้พระศาสนจักรและเพื่อนมนุษย์อย่างต่อเนื่องจนวาระสุดท้ายของชีวิต พระสังฆราชลียงแบร์ต เดอลาม็อต ถึงแก่กรรมภาพที่กรุงศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1679 รวมอายุ 55 ปี ศพของท่าน ถูกฝังที่วัดนักบุญยอแซฟ อยุธยา และยังคงได้รับการเก็บรักษาไว้ แม้ท่านจะจากโลกนี้ไปนานหลายปีมาแล้ว แต่เรื่องราวชีวิตของท่านยังทรงคุณค่าและกลั่นกลายเป็นบันทึกความทรงจำและรากฐานอันสำคัญในหน้า ประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรไทย

บรรณานุกรม

<https://www.catholichaab.com>

<https://th.wikipedia.org>

ความเชื่อ | หยั่งราก | สู่ศตวรรษที่สอง

สามเนรกับคุณพ่อมิชชันนารี

อดี้ต่วนมีให้
ความเชื่อบรรพบุรุษจึง
มิชชันนารีเดินทาง
ถ่ายทอดความเชื่อไว้

คิดถึง
เกิดได้
มาจาก แดนไกล
ให้สืบ ชั่วกาล

ก็ทศวรรษที่ผ่าน
ลมหนาวลือดทน
ความเชื่อได้หยั่งราก
ขอบคุณพระเจ้าไฉริ์

ร้อนฝน
ผ่านได้
ลึกลง ในใจ
ที่ปรด อวยพร

ก้าวสู่ศตวรรษ
ความรักความเชื่อครอง
พระคริสต์เจ้าทรง
บ่มเพาะความเชื่อให้

ที่สอง
ใจได้
สถิต กลางใจ
คงอยู่ เท่านั้น

ผู้เฒ่าเล่า...ผู้เยาว์ฟัง

บทสัมภาษณ์สัตบุรุษอาวุโสของวัด

"ณ ดอนกระเบื้อง"

โดย จิรายุทธ ธนานุวัฒน์วรกุล

สวัสดีผู้อ่านทุกท่านครับ ขอต้อนรับเข้าสู่คอลัมน์ “ผู้เฒ่าเล่า ผู้เยาว์ฟัง” คอลัมน์ที่จะนำพาท่านไปสัมผัสกับบรรยากาศของชุมชนวัดต่าง ๆ ในอดีต ผ่านทางความทรงจำของผู้อาวุโสของวัด ครั้งนี้ เราขยับจากวัดเพลงเข้ามาใกล้อำเภอบ้านโป่งกันแล้วนะครับ สถานที่แห่งนี้นับเป็นอีกหนึ่งประตูสู่ประวัติศาสตร์งานแพร่ธรรมของสังฆมณฑลราชบุรี เพราะจากจุดนี้ เราจะเริ่มเข้าไปใกล้จังหวัดกาญจนบุรีมากยิ่งขึ้น ซึ่งในอดีตเป็นเขตแพร่ธรรมแห่งใหม่ที่มีความสำคัญอีกแห่งหนึ่ง

ครั้งนี้เราอยู่กันที่ วัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง และแขกรับเชิญผู้มากประสบการณ์ของเรามีทั้งหมด 3 ท่าน ได้แก่ ลุงรัน ป้าแดง และ ครูวรรณครับ

มาทำความรู้จัก “เจ้าของเรื่องราว” ทั้งสามท่านกันครับ

ลุงรัน	สวัสดีครับ ผม เปโตร ลุงรัน ไทยเลี้ยง ปีนี้อายุ 72 ปีครับ
ป้าแดง	สวัสดีค่ะ ดิฉัน มาริอามัสซาเลนโล ปราณี ฟิงฮั่ว ปีนี้อายุ 73 ปีค่ะ
ครูวรรณ	สวัสดีค่ะ ดิฉัน มาริอากรเตรีตี วรรณ แซ่เตียว ปีนี้อายุ 73 ปีค่ะ

“อยากให้เล่าถึงบรรยากาศของวัดในสมัยก่อน รวมถึงการเดินทางมาวัด เป็นอย่างไรบ้างครับ”

- ลุงรัน** เวลามาวัดก็เดินมาครับ เดินมาตามถนน ตอนนั้นเป็นถนนลูกรัง โอ้โฮ! ฝุ่นนี่เยอะมากเลยครับ แต่ตอนเป็นเด็กกลับรู้สึกสนุกดี เราจะมาวัดกันตอนเย็นวันเสาร์และเข้าวันอาทิตย์ ระหว่างทางก็มีลูกไข่เน่า มะขวิด กระท้อน และลูกหวาย ขึ้นเต็มไปหมด ลูกไหนสุกกำลังกินก็เก็บกินกันระหว่างทาง เจ้าของก็ไม่ได้หวง
- ครูวรรณ** วันอาทิตย์มีทั้งวัดเช้าและวัดสายค่ะ
- ป้าแดง** ส่วนวันธรรมดาก็มีวัดตอน 6 โมงเช้าค่ะ เวลาออกจากบ้านเราก็ก้ออกแต่เช้าเลยคะ เดินมาพร้อมกับกัง
- ครูวรรณ** ต้องมาให้ทันมิสซา ผู้ใหญ่จะเรียกให้รีบออกจากบ้าน เดินมากันหลาย ๆ คนสนุกดี เล่นกันมาตลอดทาง
- ป้าแดง** ถ้าเดินมาตอนมืด ๆ ก็ใช้ตะเกียงปั่นน้ำมัน เจาะช่องให้เห็นแสง แล้วหิ้วกันมา
- ลุงรัน** บางทีถือไปสักพักก็เกียจ ก็ให้คนโตกว่าถือแทน แล้วพวกเราก็กวิ่งเล่นกัน
- ป้าแดง** สมัยนั้นยังไม่มีไฟฟ้า ช่วงหน้าหนาว โดยเฉพาะเทศกาลคริสต์มาส จะมีการเผาข้าวหลาม เดินตามผู้ใหญ่มาวัดแล้วพวกเราก็กินข้าวหลาม
- ลุงรัน** สมัยก่อนตอนเป็นเด็ก พวกเราชอบมาวัดเย็นวันเสาร์ เพราะคุณพ่อจะมีหนังให้ดู ผมเรียกว่า “หนังตาย” คือเป็นการฉายสไลด์ทีละภาพ ไม่มีภาพเคลื่อนไหว คุณพ่อก็พากย์เสียงไปด้วย บางทีเปิดดนตรีประกอบก็จะเปิดดังหน่อย พากย์ชัดบ้าง ไม่ชัดบ้าง เราก็กังกันไป เพราะสมัยนั้นเราไม่มีหนังดูอยู่แล้ว คุณพ่อเป็นฝรั่ง เวลาพูดพวกเราก็กหัวเราะกัน สนุกดี บรรยากาศมันได้ ฉายหนังกับกำแพงโรงเรียน ไม่มีจอครับ
- ป้าแดง** ใช่คะ ฉายกับกำแพงปูนนั่นแหละ
- ลุงรัน** พอเข้ามิสซาตอนหัวค่ำเสร็จ ก็ไปดูหนังที่ศาลาข้างตึกเรียนเก่า คุณพ่อก็กินกับกำแพง พวกเราก็กินดูกัน เวลาในหนังมันสนุก คุณพ่อก็กินสนุกไปด้วย พวกเราก็กินรู้หรือกว่าพากย์ผิดหรือเปล่า รู้แต่ว่าหัวเราะตามคนพากย์ บางทีไม่ได้ดูหนังหรือ มัวแต่มองคุณพ่อตอนพากย์ (หัวเราะ)

“บรรยากาศการเข้าวัดในสมัยก่อน เปรียบเทียบกับปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างครับ”

- ลุงรัน** โอ้! ต่างกันเยอะเลยครับ สมัยก่อนยังไม่มีเก้าอี้หรือม้านั่งแบบทุกวันนี้
- ป้าแดง** ใช่คะ อันนั้นเป็นแบบดั้งเดิมเลย พื้นในวัดสมัยก่อนยังเป็นพื้นแบบตาราง ๆ อยู่เลย
- ครูวรรณ** เป็นกระเบื้องสี่เหลี่ยมสีขาว-ดำค่ะ
- ลุงรัน** ตอนบูรณะวัด พื้นด้านหลังเขายังใช้ของเดิมอยู่ พอรี้ออกในช่วงครบรอบ 100 ปีวัด ผมก็เก็บกระเบื้องบางแผ่นไว้ที่บ้าน
- ทั้ง 3 ท่าน** สมัยก่อนเวลาเข้าวัด ต้องนั่งแบ่งฝั่งกัน ผู้ชายอยู่ขวา ผู้หญิงอยู่ซ้าย เข้มงวดมาก
- ครูวรรณ** พอมายุคใหม่จะนั่งตรงไหนก็ได้ ไม่ต้องแบ่งแล้ว
- ลุงรัน** สมัยก่อนทำแบบนี้ไม่ได้เลยนะครับ ถ้าผู้ชายไปนั่งฝั่งผู้หญิง ก็โดนมองกันแล้ว (หัวเราะ)

หากเทียบกับสมัยก่อน ตัววัดมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปบ้างครับ

ลุงรัน เปลี่ยนไปหลายอย่างครับ

ป้าแดง ที่เห็นชัด ๆ คือทำพื้นใหม่ เปลี่ยนหลังคาใหม่ค่ะ

ลุงรัน ใช่ครับ เมื่อก่อนมุงสังกะสี แต่ฝ้าเพดานยังเป็นของเดิม อีกอย่างที่ผมจำได้คือ กำแพงรอบวัดเปลี่ยนไปมาก สมัยก่อนยังไม่ได้เทพื้นรอบวัด ผมเคยมาช่วยซิสเตอร์ ปลุกผัก เพราะพื้นที่รอบวัดเป็นดินทั้งหมด ตรงกำแพง ยังเห็นผลงานของช่างสมัยก่อนที่ปั้นปูนเป็นรูปต้นไม้ รูปสัตว์ต่าง ๆ ไว้เต็มกำแพง

ครูวรรณ ผีวกำแพงจะขรุขระ ไม่ได้เรียบ เห็นเป็นรูปสัตว์ รูปต้นไม้ เหมือนช่างสับัดปูนให้เป็นลวดลาย

ลุงรัน แต่เดี๋ยวนี้อันนี้ไม่มีแล้ว โดนทับไปหมดแล้ว ผมไปอยู่ห้วยยาง มา 9 ปี พอกลับมาอีกที วัดก็เปลี่ยนไปเยอะแล้ว

จากรูปเก่า ๆ ของวัด เห็นว่ายังไม่มีโถงด้านข้างเหมือนในปัจจุบัน ตรงนี้มีความเป็นมาอย่างไรครับ

ลุงรัน สร้างในสมัยคุณพ่อสุเมธหรือคุณพ่อเซ่ออาครับ ท่านเจาะกำแพงออก ทำเป็นโถงด้านข้างแล้วก็ทำห้องแต่งตัว (ห้องซาวคริสเตีย) ด้านหลัง รวมถึงทำยอดวัดด้วยครับ เพราะสมัยแรกนั้นยอดวัดสูงกว่านี้ แต่พอช่วงสงคราม ได้มีการตัดยอดวัดให้เตี้ยลง พอสงครามเลิก คุณพ่อก็มาต่อยอดวัดให้สูงขึ้นอีก

ป้าแดง แต่ก็ยังไม่สูงเท่าของเดิมนะ ของเดิมสูงปรี๊ดเลย

ลุงรัน ใช่ครับ สูงมาก เวลาเราเดินมาแต่ไกล เห็นหอรระฆัง ยังสูงไม่เท่ายอดวัดเลย

หอรระฆังไม่ได้อยู่ตรงตำแหน่งปัจจุบันใช้ไหมครับ

ลุงรัน ใช่ครับ เมื่อก่อนอยู่ตรงบริเวณที่ตั้งอนุสาวรีย์แม่พระในปัจจุบัน ตรงนั้นเคยเป็นหอรระฆังเก่า ตอนนั้น มีระฆังอยู่ 4 ใบ เวลาตีครบทุกใบ หอรระฆังก็จะโยกไปมา หวาดเสียวมาก เพราะต้องขึ้นไปตีถึงชั้นบนสุด ประมาณชั้น 4 หรือ 5 สมัยเด็ก เวลานครปฐมมีงาน ผมก็จะปีนขึ้นไปบนหอรระฆังเพื่อดูเขาจุดพลุ เท่าที่จำได้ เวลาขึ้นก็ต้องเดินตามบันไดวน ขึ้นได้ทีละคน คล้ายกับเล่าเต็งของวัด เวลางานใหญ่ตอนขึ้น ก็ต้องต่อแถว ข้างบนมีคนตีระฆัง 4 คน มีคนตีกลองอีกคน รวมเป็น 5 คน เวลาตีระฆังก็ต้องกอดเสาไว้ เพราะหอรระฆังโยก น่ากลัวเหมือนกันครับ

ป้าแดง ภายหลังจึงเปลี่ยนมาใช้เชือกค่ะ หย่อนเชือกลงมาแล้วดึงเพื่อตีระฆังจากด้านล่างแทน ไม่ต้องขึ้นไปตีบนหอรระฆังแล้ว

พูดถึงชื่อ “ดอนกระเบื้อง” ได้ยินว่าที่นี่มี “แมลงกระเบื้อง” ด้วย มันเป็นอย่างไรรึครับ

ทั้ง 3 ท่าน ตัวเล็ก ๆ ดำ ๆ มีกลิ่นเหม็นแรงมาก

ลุงรัน เมื่อก่อนบ้านซิสเตอร์กับหอรระซึ่งที่เป็นไม้ แมลงกระเบื้องจะเกาะกันเป็นแพ ดำไปหมด พอฝนหยุด แดดออก มันก็หายไป พอฝนตกเมื่อไรก็ออกมาอีก

ป้าแดง เราว่ามันน่าจะอยู่ตามพื้นไม้มากกว่า มันจะขึ้นมาจากข้างล่าง แต่ในวัดเป็นพื้นปูน ก็เลยมีน้อย

ลุงรัน เวลาขึ้นไปตีระฆัง ถ้ามีแมลงกระเบื้องก็ต้องใช้มือปาดออกก่อน ตรงฐานเหมือนมีคนทาสีดำไว้เลย สมัยก่อนแถวโรงเรียนมีเยอะ เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยเห็นแล้ว

ป้าแดง เราว่ามันยังมีอยู่นะ แต่ไม่ค่อยออกมาให้เห็น

ลุงรัน ยังมีอยู่ครับ แต่พอมันออกมาก็เจอยาฆ่าแมลง เจอตตรงูไหน โผล่มาก็ฉีดยาใส่เลย

“มีเหตุการณ์หรือกิจกรรมใดของวัดที่ประทับใจ และยังคงอยู่ในความทรงจำจนถึงทุกวันนี้บ้างครับ”

ลุงรัน กิจกรรมสมัยก่อนก็มีเยอะ โดยเฉพาะตอนที่คุณพ่อฝรั่งอยู่ ตอนเย็นหลังมิสซาท่านมักจะจัดกิจกรรมให้เด็ก ๆ สนุกดีครับ

ครูวรรณี ถ้าเป็นกิจกรรมที่ประทับใจก็จะมีเฉพาะช่วงเทศกาลมหาพรตค่ะ

ลุงรัน แต่ก่อนเดินรูปกันในวัด ต่อมาสมัยคุณพ่อสุรินทร์ ขุนพึงใจไปเดินรูปนอกวัด เริ่มตั้งแต่บ่าย 2 โมง ถึงบ่าย 3 โมง

ป้าแดง คุณพ่อก็มีกิจกรรมเยอะมาก ตั้งแต่การตั้งกลุ่มคริสตชนต่าง ๆ รวมถึงการจัดตั้งกลุ่มวิจิตรชุมชนวัดด้วย

ลุงรัน ใช่ครับ สมัยคุณพ่อทำหลายอย่างเลย แต่ก่อนมีอยู่ 6 กลุ่มใหญ่ ต่อมาก็เพิ่มอีก 3 กลุ่ม ทั้งกลุ่มเยาวชน กลุ่มผู้ดูแลผู้ป่วย และกิจกรรมอื่น ๆ เกิดขึ้นในสมัยคุณพ่อสุรินทร์ รวมถึงทอดผ้าป่าคาทอลิกด้วย

ป้าแดง เพราะคุณพ่อสุรินทร์เป็นคนมีความศรัทธามาก และสนับสนุนสัตบุรุษเสมอ หากมีการอบรมหรือกิจกรรมที่ไหน ท่านก็จะส่งคนไปร่วมตลอด

ครูวรรณี รู้จักประเพณีลอยกระทงก็เพราะคุณพ่อสุรินทร์นี่แหละค่ะ สมัยนั้นไปทำงานกับคุณพ่อ เดือนหนึ่งอยู่บ้านมากที่สุดแค่ 2-3 วัน นอกนั้นออกไปทำงานทุกคืน ทั้งกลุ่มเยาวชน กลุ่มคริสตชน และกิจกรรมอีกหลายอย่าง พวกเราก็ไปกันหมด

ป้าแดง เวลาไปพบกลุ่มคริสตชน คุณพ่อจะให้เรียนพระวรสารและรำพึงภาวนาร่วมกัน สมัยก่อนทุกคนชอบแต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยทำกันแล้ว

ลุงรัน สมัยคุณพ่อสุรินทร์ คนมีความศรัทธากันมาก ท่านมาอยู่ที่นี่ถึง 4 รอบ แต่ละรอบก็เกือบ 10 ปี เวลาทำกิจกรรมหรือพาไปเที่ยว คุณพ่อจะเป็นผู้นำเอง สมัยก่อนยังมีการเผาศิลด้วยครับ คุณพ่อสร้างวัดน้อยไว้ด้านหลังวัดใหญ่ ก่อนมีวัดน้อยก็จะตั้งศาลไว้ในวัดใหญ่ตรงโรงด้านข้าง ก่อนออกไปทำงานผมต้องมาเผาศิลก่อน 1 ชั่วโมงจริง ๆ ตอนนั้นมีการตั้งศาลตลอด 24 ชั่วโมง ใครว่างก็มาได้

ป้าแดง แล้วเมื่อก่อนยังมีอวยพรศีลมหาสนิทหลังมิสซาด้วย ตอนตั้งศีล คุณพ่อที่ใช้ภาษาละตินตลอด มิสซาก็เป็นภาษาละตินด้วย

ครูวรรณิ ใช่ค่ะ มีมาตั้งแต่พวกเราเป็นเด็ก ๆ แล้ว ตั้งแต่สมัยคุณพ่อซาเลเซียน

ลุงรัน สมัยผมยังมีออร์แกน มีครูหลองเป็นคนเล่น แล้วสมัยคุณพ่อมาริงโกนี่... หรือพ่อแฟรงก์... หรือคุณพ่อกำนันไหนก็ไม่แน่ใจ เวลาซ้อมขับร้อง ถ้าร้องไม่ได้ แล้วยังคุยกันยุกยิก ๆ คุณพ่อฝรั่งจะเขยี้แรงแปรมาเลย (หัวเราะ) อันนี้จำได้แม่น

ป้าแดง จำได้ๆ เพราะสมัยนั้นใช้ภาษาละติน พวกเราก็ก็นั่งร้องได้อยู่บ้าง

ป้าแดงและครูวรรณิ เมื่อก่อนเคยเป็นนักขับร้องของวัดด้วยค่ะ แต่เดี๋ยวนี้มีทีมขับร้องรุ่นใหม่ออกลุยไม่ค่อยได้ไปร้อง สมัยวัยรุ่นเคยร้องประจำ ภาษาละตินก็เรียนมาตั้งแต่เด็ก ครูหลองจะเป็นคนสอน ตอนที่มาวัด

ลุงรัน สมัยก่อนเวลาร่วมมิสซา เราจะเห็นด้านหลังคุณพ่อ เพราะยังไม่มีพระแท่นกลางที่หันหน้ามาหาสัตบุรุษ ท่านจะหันมาทางเรานาน ๆ ครั้ง

“ได้ยินว่าครั้งหนึ่งเคยมีธรรมเนียมที่หลังสวดภาวนาแล้วผู้ร่วมพิธีจะต้องเดินออกไปนอกวัดก่อน แล้วจึงกลับเข้ามาใหม่ อยากทราบว่าธรรมเนียมนี้มีที่มาและความหมายอย่างไรครับ”

ป้าแดง อันนั้นจะเป็นช่วงเทศกาลมหาพรตค่ะ

ครูวรรณิ ใช่ค่ะ จะเป็นวันศุกร์ที่มาเฝ้าศีล

ป้าแดง เวลามาสวด เราจะตั้งใจอุทิศให้ญาติพี่น้องหรือผู้ล่วงลับคนใดคนหนึ่ง แล้วก็สวดบทข้าพเจ้าเชื่อ ข้าแต่พระบิดาฯ วันทามารีย์ และ พระสิริรุ่งโรจน์ พอสวดจบก็จะเดินออกไปหน้าวัด ไปเหยียบดิน แล้วถ้ายังอยากอุทิศให้คนอื่นอีก ก็กลับเข้ามาสวดใหม่ สวดเสร็จก็ออกไปเหยียบดินอีก ทำแบบนี้หลายรอบเลยล่ะ จนครบทุกคนที่ตั้งใจอุทิศให้

ลุงรัน เป็นการทำเพื่ออุทิศนั้นแหละครับ

ครูวรรณิ ตอนนั้นเรายังเด็ก ก็ไม่ได้เข้าใจความหมายอะไรมาก

ป้าแดง เราก็กทำตามผู้ใหญ่สอนมา

พระสังฆราชองค์แรก ๆ ที่ทุกท่านยังจำได้ คือพระสังฆราชองค์ใดครับ

ป้าแดง ที่ท่านก็คือพระสังฆราชเปโตร คาเร็ตโตค่ะ

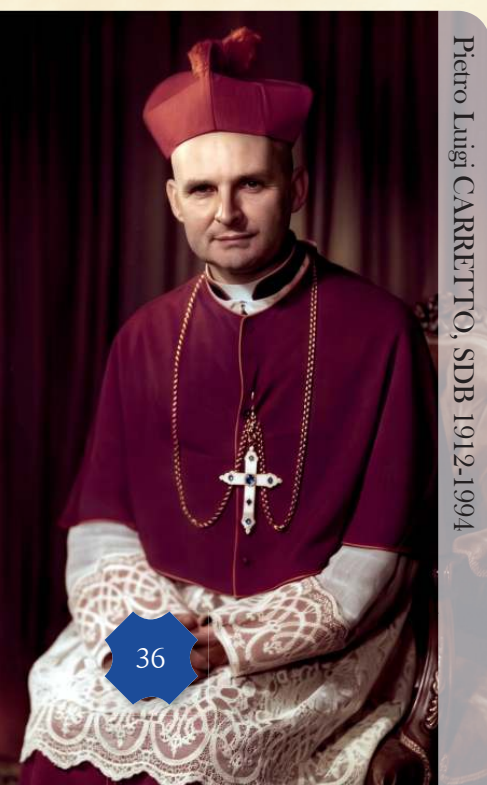
ครูวรรณิ ดิฉันรับศีลกำลังจากท่าน ท่านเป็นคนน่ารักมาก พุดเพราะ ยิ้มแย้มแจ่มใส จำได้แม่นเลยล่ะ

ลุงรัน ผมก็ยังทันครับ ต่อมาท่านย้ายไปอยู่ทางภาคใต้

ป้าแดง สมัยก่อนตื่นเต้นมาก เพราะพระสังฆราชนาน ๆ จะมาเยี่ยมสักครั้ง ประมาณปีละครั้ง พอท่านมาถึง พวกเราก็ไปยืนเข้าแถวต้อนรับกัน

ลุงรัน เรียงแถวกันตั้งหน้าประตูวัดเลย มีโบกธงต้อนรับด้วยครับ

ป้าแดง ทุกคนดีใจและตื่นเต้นกันมาก เพราะไม่ได้เห็นท่านบ่อย ๆ

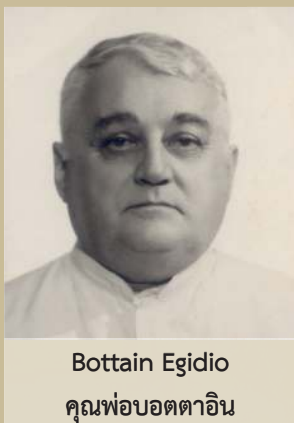
Pietro Luigi CARRETTO, SDB 1912-1994

Cavalla Costanzo
คุณพ่อกาวัลลา

Maringoni Alessandro
คุณพ่อมาริงโกนี

Bottain Egidio
คุณพ่อบอตตาอิน

คุณพ่อชาเลเซียน เท่าที่จำได้ มีคุณพ่อท่านใดบ้างครับ

ครูวรรณิ ก็มีคุณพ่อกาวัลลา ค่ะ

ป้าแดง แล้วก็มีคุณพ่อมาริงโกนี คุณพ่อบอตตาอินค่ะ

ลุงรัน สมัยนั้นยังเป็นคุณพ่อชาเลเซียนทั้งนั้นเลยครับ ผมจำได้ว่าคุณพ่อมาริงโกนี เอาจักรยานพามา ถือว่าเป็นคนแรก ๆ ที่พวกเราเห็นเป็นจักรยานคันเล็ก ล้อเล็ก พับใส่กระเป๋ได้ เวลาเดินทางท่านก็หิ้วกระเป๋ไป พอถึงที่หมาย ก็เอาจักรยานออกมาทางแล้วปั่นต่อ สมัยนั้นพอเห็นท่านมาก็ต้องรีบวิ่งเข้าไปหา เพราะในกระเป๋ามีแต่ลูกอม เจอเด็กเมื่อไรก็แจกเมื่อนั้น

เมื่อก่อนชาวบ้านแถวนี้ประกอบอาชีพอะไรกันบ้างครับ

ลุงรันและครูวรรณิ ส่วนใหญ่ก็ทำไร่ไถ้อย แล้วก็ทำนาครับ/ค่ะ

ลุงรัน ผมเคยไปรับจ้างถอนกล้าด้วย บ้านของเจ้แดงก็เช่าที่ของวัดทำนา สมัยก่อน ที่ดินของวัดมีประมาณ 200-300 ไร่ ชาวบ้านก็มาขอเช่าที่ทำกินกัน เมื่อก่อนวัดของเราจะมียุ่งข้าวด้วย

ป้าแดง เมื่อก่อนคนที่เช่าที่ดินของวัด จะเอาข้าวมาให้เป็นค่าเช่า สมัยนั้นยังข้าวของวัดใหญ่มาก เพราะมีคนเช่าที่ทำนาเยอะ

ในเรื่องความเชื่อ ระหว่างอดีตกับปัจจุบัน มีอะไรแตกต่างกันไหมครับ

ป้าแดง สมัยก่อนมีความศรัทธามาก เรื่องคำสอนต้องเรียนกันทุกคน จำกันได้เป๊ะ ต้องท่องจำเหมือนอาขยานเป็นข้อ ๆ ไม่เหมือนปัจจุบันที่ไม่ได้เน้นการท่องแบบนั้นแล้ว

ครูวรรณิ อย่างหนังสือ **คำสอนคริสต์ตังค์ เล่มครบ** จะมีการถามคำถาม แล้วให้ตอบกัน ถึงขั้นมีการแข่งขันเลยนะค่ะ

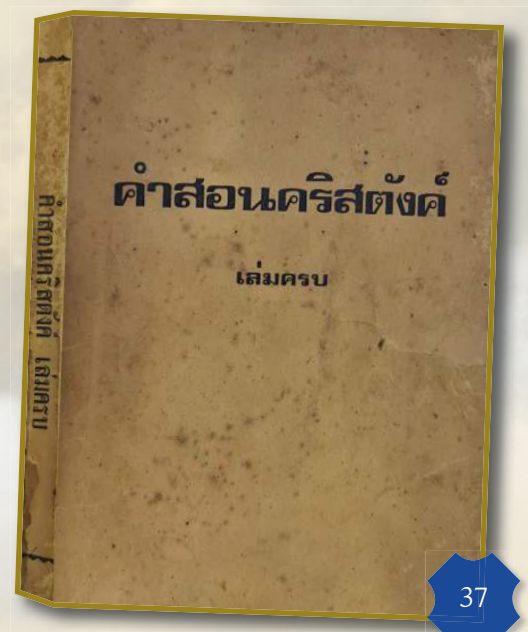
ป้าแดง ใช่ค่ะ มีการแข่งขันตอบคำถามจริง ๆ ชิสเตอร์อุษณีย์ได้ที่ 1

ครูวรรณิ ส่วนเราได้ที่ 3 ค่ะ (หัวเราะ)

ลุงรัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามชิงรางวัล บางครั้งมีรูปภาพให้ดู แล้วตอบคำถาม

ป้าแดง ต้องตอบให้ครบทุกคำ ห้ามตกแม้แต่คำเดียว

ลุงรัน เวลาสอบก็ตกไม่ได้เลย ถ้าตกแม้แต่ข้อเดียว ก็ต้องกลับไปเรียนแล้วมาสอบใหม่ คนสมัยก่อนมีความร่วมมือกันมาก มีความศรัทธาสูง งานศพ งานแต่ง งานขึ้นบ้านใหม่หรือพิธีเสกบ้าน ทุกคนก็ไปช่วยกัน ไปร่วมสวดภาวนาด้วยกันเสมอ

ช่วยเล่าถึงประสบการณ์ที่รู้สึกว่าได้จากพระเจ้า หรือเหตุการณ์ที่เป็นแรงบันดาลใจในชีวิตความเชื่อ

ลุงรัน สำหรับผม เป็นเรื่องเกี่ยวกับแม่พระครับ สมัยก่อนผมที่จักรยานยนต์เก็บเงิน วันหนึ่งเกิดอุบัติเหตุ ที่นครปฐม ในความรู้สึกเหมือนแม่พระดึงผมกับภรรยาออกจากรถ ก่อนที่รถบรรทุกผักที่ขับตามหลังมา จะทับจักรยานยนต์ของผม คนที่เห็นเหตุการณ์ต่างบอกว่า “ตายแน่ ๆ” แต่ผมและภรรยากลับไปนอน อยู่ข้างถนนแล้ว เหตุการณ์นั้นทำให้ผมเชื่อว่า ที่ผมยังมีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ เพราะแม่พระช่วยไว้ ภาพที่จำได้ ไม่ลืมคือสีฟ้ากับสีขาวของพระภูษาแม่พระ ตั้งแต่นั้นมาทุกครั้งที่ขับรถผมจะสวดภาวนาเสมอ

ป้าแดง สำหรับดิฉัน เวลาจะทำอะไร หรือเวลาครอบครัวมีปัญหา สิ่งแรกที่นึกถึงคือพระจิตเจ้า ดิฉันจะภาวนาว่า “พระจิตเจ้าช่วยด้วย...” เหมือนพูดคุยกับพระอยู่ตลอด อาชีพของดิฉันคือเลี้ยงวัว บางครั้งวัวก็เตะก็ถีบ เวลาจะทำงานที่ยากหรือเสี่ยง ก็ภาวนาขอพระจิตเจ้าช่วยก่อนเสมอ นี่คือการผูกพันกับพระเจ้า และ เชื่อมั่นว่าเมื่อฟังพระแล้ว พระองค์จะทรงช่วยนำทางเราเสมอ

ครูวรรณี สำหรับดิฉัน เป็นเรื่องที่ส่งหลานเรียนที่ตรุณาโปลีเทคนิคค่ะ ครูบอกว่าหลานเกร เรียกผู้ปกครองไปพบบ่อย แต่ครั้งนั้นหนักมาก ฝ่ายปกครองบอกว่าจะให้หลานออกจากโรงเรียน ตอนเดินทางไป เราก็มองว่าจะได้เจอกับอาจารย์ฝ่ายปกครองคนเดิม เพราะท่านดีกับเรามาตลอด แต่พอไปถึงกลับโดนดุเต็มที่ ท่านบอกว่า “ออกไปหาที่เรียนใหม่ได้เลย ไม่ต้องเรียนที่นี่แล้ว ไปคุยกับฝ่ายวิชาการเอาเอง” ที่นี้เราก็งงวล เพราะ ครั้งก่อนที่คุยกับอาจารย์ฝ่ายวิชาการ ท่านค่อนข้างเข้มงวด เราก็ตัดใจว่าจะทำอย่างไรดี ระหว่างทาง ที่เดินไปมีรูปแม่พระตั้งอยู่ เราก็ก้มมือไหว้ แล้วภาวนาว่า “แม่พระช่วยหนูด้วยนะ” ตอนนั้นร้องไห้ไปด้วย พอเดินไปถึงห้องฝ่ายวิชาการ บนโต๊ะอาจารย์ก็มีรูปแม่พระอีก เราก็ก้มมือไหว้อีกครั้ง พร้อมร้องไห้และภาวนาว่า “แม่พระช่วยหนูด้วยนะ หนูไม่มีปัญญาแล้ว ถ้าหลานต้องออกจากโรงเรียน จะไปเรียนที่ไหน” พออาจารย์ เดินเข้ามา ทุกอย่างกลับเปลี่ยนไปเลย ทั้งที่เป็นอาจารย์คนเดียวกับที่เรากังวลว่าจะดุเรา แต่ครั้งนั้น ท่านพูดดีมาก ท่านบอกว่า “ไม่เป็นไร เดี่ยวอาจารย์ช่วยเอง ตั้งใจเรียนต่อไปนะ” ตอนนั้นโล่งใจมาก ร้องไห้ ออกมาเลย ตั้งแต่นั้นมา ดิฉันก็ขอบคุณแม่พระทุกวัน เวลาจะออกจากบ้าน จะเดิน จะออกกำลังกาย ก็สวดบทวันทามารีย์อยู่เสมอ

อยากฝากอะไรถึงเยาวชน รวมถึงผู้อ่านบ้างครับ

- ครูวรรณิ** ทุกวันนี้เทคโนโลยีมาเร็วมาก เด็กรุ่นใหม่ก็อยู่กับเทคโนโลยีมาก แต่ในความรู้สึกของดิฉัน “ครอบครัว” สำคัญที่สุด เพราะเป็นที่แรกที่สอนเรื่องความเชื่อ สอนให้สวดภาวนาเข้า-เย็น อยากให้ทุกคนครอบครัว ช่วยกันปลูกฝังสิ่งเหล่านี้
- ลุงรัน** อีกอย่างหนึ่ง ถ้าพ่อแม่ไม่มาวัด เด็กก็ไม่มา สมัยก่อนพ่อแม่มาวัด ลูกก็ต้องมาด้วย ถึงไม่ยอมมาก็ต้องมา แต่เดี๋ยวนี้พ่อแม่ไม่มา ก็ไม่ค่อยมีใครบังคับแล้ว สมัยก่อนถ้ามาไม่ถึงวัด กลับบ้านอาจจะโดนตีบ้าง (หัวเราะ)
- ป้าแดง** อยากให้ทุกคนมีความศรัทธามากขึ้น พวกเรามีพื้นฐานความเชื่อมาจากกัง จากยาย แต่สิ่งสำคัญคือ ตัวเราต้องเป็นแบบอย่างก่อน ถ้าเราเป็นแบบอย่างที่ดี คนอื่นก็จะเดินตาม ทุกวันนี้โทรศัพท์มีบทบาทมาก บางทีคนในบ้านแทบไม่ได้คุยกัน ต่างคนต่างอยู่กับโทรศัพท์ จึงอยากให้เริ่มจากการเป็นแบบอย่างในครอบครัว
- ลุงรัน** ชีวิตเปลี่ยน ความศรัทธาก็จางลง ไม่เหมือนสมัยก่อนที่เรื่องวัดมาก่อนเสมอ เรื่องอื่นค่อยว่ากัน เดียวนี้เทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้น ก็อยากฝากถึงคุณพ่อคุณแม่ให้สนับสนุนลูก ๆ มาวัด ถึงตัวเองจะไม่สะดวก ก็ช่วยส่งเสริม เพราะทุกวันนี้เด็กมาวัดกันน้อยลงมาก

เรื่องราวที่ทั้งสามท่านได้แบ่งปันนี้ เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของประสบการณ์ชีวิต และความทรงจำของพวกท่าน แต่ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึง **ความเชื่อ ความศรัทธา และ ความผูกพัน** กับชุมชนวัด และการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนรุ่นหลัง และอย่างที่ทั้งสามท่านได้ฝากไว้ **“สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครอบครัว”** ขอเชิญชวนคุณพ่อคุณแม่และผู้ปกครองทุกท่าน ช่วยกันเป็นแบบอย่าง และพาลูกหลานมาร่วมชีวิตความเชื่อ มาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และเติบโตในความรักของพระเจ้าไปด้วยกันครับ

ขอขอบพระคุณแขกรับเชิญทั้งสามท่าน **ลุงรัน ป้าแดง และครูวรรณิ** เป็นอย่างสูง ที่ได้มาร่วมแบ่งปันเรื่องราวอันทรงคุณค่าให้กับพวกเรา ช่วงเวลาแห่งการพูดคุยในครั้งนี้คงต้องจบลงเพียงเท่านี้ พบกันใหม่ในคอลัมน์ **“ผู้เฒ่าเล่า ผู้เยาว์ฟัง”** ต่อไป

ท่านผู้อ่านสามารถรับชมการสัมภาษณ์นี้ได้ในการ **Jarbur History** และติดตามความเคลื่อนไหวของรายการ รวมถึงข่าวสารต่าง ๆ ของสังฆมณฑลราชบุรี ได้ทาง

Facebook fanpage: **สังฆมณฑลราชบุรี**

Youtube: **HOPE Studio by GSCR**

Website: **www.ratchaburidio.or.th**

สำหรับครั้งนี้ ขอลาไปก่อน
ขอพระเจ้าอวยพร และสวัสดีครับ

การใช้สมัญญา “ผู้ร่วมไถ่” (Co-redemtrix) และ “คนกลาง” (Mediatrix) สำหรับพระนางมารีย์ในพระศาสนจักรคาทอลิก

โดย คุณพ่อโยแซฟ ไพศาล ยอแซฟ
ผู้อำนวยการแผนกพิธีกรรม

บทนำ

เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 2025 สมณกระทรวงเพื่อพระสัจธรรม (Dicastery for the Doctrine of the Faith) ได้ออกเอกสาร Mater Populi Fidelis ซึ่งเป็นจดหมายเหตุข้อความเชื่อ (doctrinal note) ว่าด้วยสมัญญาบางประการของพระนางมารีย์ที่เกี่ยวกับการไถ่กู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมัญญา “ผู้ร่วมไถ่” และ “คนกลาง” ซึ่งเราคັນเคยกันอย่างดี ก่อนอื่นพ่อดังกล่าว สันตะสำนักโดยผ่านทางสมณกระทรวงเพื่อพระสัจธรรม ไม่ได้ลดเกียรติของพระนางมารีย์จากเอกสารนี้ แต่จุดประสงค์ของเอกสารนี้คือ ต้องการทำให้เกิดความชัดเจนถึงบทบาทของพระนางมารีย์ในงานไถ่กู้ของพระเจ้า สมัญญาบางประการได้ใช้มาตั้งแต่สมัยของบิดาจารย์แล้ว แต่เนื่องจากบางครั้งนำไปใช้โดยขาดความเข้าใจ จึงนำไปสู่ความเข้าใจผิดถึงบทบาทของพระนางมารีย์ในการไถ่กู้ ทั้งในแง่ของคริสตวิทยา (Christological) คริสตจักรวิทยา (Ecclesiological) และมานุษยวิทยา (Anthropological)

ตั้งแต่อดีต บทบาทของพระนางมารีย์ในการไถ่กู้สามารถมองได้ใน 2 ด้าน กล่าวคือ การมีส่วนร่วมทำให้การไถ่กู้ของพระคริสตเจ้าสำเร็จ ขณะที่พระองค์

มีพระชนมชีพในโลกนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรหัสธรรมปัสกา กับอิทธิพลของพระนางมารีย์ต่อผู้ที่ได้รับการไถ่กู้ในปัจจุบันนี้ ซึ่งทั้งสองด้านนี้มีความเชื่อมโยงต่อกันและไม่สามารถจะแยกออกจากกันและกันได้ การมีส่วนร่วมในการไถ่กู้กับพระคริสตเจ้านี้ได้รับการยืนยันจากพระคัมภีร์ การกล่าวล่งหน้ในหนังสือปฐมกาล 3:15 เป็นจริงในพระนางมารีย์เพราะพระนางคือผู้ที่มีชัยชนะเหนืองู ดังนั้นจึงไม่แปลกที่พระเยซูเจ้าจะเรียกพระนางมารีย์ว่า “หญิงเอ๋ย” ที่เขากัลวารีโอ (ยน 19:26) และที่เมืองคานาเช่นเดียวกัน (ยน 2:4) เพื่อหมายถึงพระนางมารีย์และบทบาทของพระนางกับพระองค์ในช่วงเวลาแห่งการตรึงกางเขน การมีส่วนร่วมของพระมารดา กับพระบุตรในการไถ่กู้นี้ได้ถูกสอนเสมอมาในคำสอนของพระศาสนจักร ซึ่งในสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 กล่าวว่า “**จึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่บรรดาบิดาจารย์จะมองดูว่าพระนางมารีย์ไม่เป็นเพียงผู้ที่เป็นฝ่ายรับเฉย ๆ ในงานที่พระเจ้าทรงมอบให้ แต่ทรงให้ความร่วมมืออย่างอิสระต่องานไถ่กู้มนุษยชาติโดยผ่านทางความเชื่อและความนอบน้อมเชื่อฟัง**” (LG 56) ซึ่งความร่วมมือนี้ปรากฏทั้งในชีวิตของพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักรด้วย

ผู้ร่วมไถ่

สมัญญา “ผู้ร่วมไถ่” ปรากฏครั้งแรกในศตวรรษที่ 15 เพื่อแก้ไขสมัญญา “ผู้ไถ่” (Redemptrix) ซึ่งเป็นคำย่อของวลี “พระมารดาพระผู้ไถ่” ที่ใช้เรียกพระนางมารีย์มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 10 นักบุญเบอร์นาร์โดเรียกพระนางมารีย์ที่เชิงกางเขนว่า “ผู้ร่วมไถ่” ซึ่งปรากฏครั้งแรกในบทเพลงนิรนามจากเมืองซาลซ์บูร์กในศตวรรษที่ 15 แม้คำว่า “ผู้ไถ่” จะยังปรากฏในศตวรรษที่ 16 และ 17 แต่ก็หายไปอย่างสิ้นเชิงในศตวรรษที่ 18 และถูกแทนที่ด้วยคำว่า “ผู้ร่วมไถ่” การศึกษาค้นคว้าทางเทววิทยาเกี่ยวกับบทบาทของพระนางมารีย์ในการไถ่กู้ของพระคริสตเจ้าในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 20 นำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นของสมัญญาว่า “ผู้ร่วมไถ่” คืออะไร แต่เนื่องจากมีกลุ่มหนึ่งสอบถามมายังสมณกระทรวงเพื่อพระสัจธรรมถึงเรื่องพระนางมารีย์เป็น “ผู้ร่วมไถ่” และ “คนกลางแห่งพระพรทุกประการ” (Mediatrix of All Graces) สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ซึ่งเป็นสมณมนตรีในเวลานั้นได้ตอบว่า “หลักคำสอนและข้อความเชื่อในเรื่องดังกล่าวนี้ยังไม่สมบูรณ์และการใช้สมัญญาเหล่านี้อาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด” โดยท่านอ้างอิงจดหมายของนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวเอเฟซัสและชาวโคโลสีว่า “พระพรทุกประการของพระจิตเจ้า” ได้ถูกประทานแก่เรา “เดชพระคริสตเจ้า” (อฟ 1:3); “เราเป็นบุตรบุญธรรมผ่านทางพระองค์” (เทียบ อฟ 1:5); “ในพระองค์เราได้รับพระพรทุกประการ” (เทียบ อฟ 1:6); “ในองค์พระคริสตเจ้า เราได้รับการไถ่กู้เดชพระโลหิต” (อฟ 1:7); และพระพรทุกประการของพระองค์ได้ “ประทานแก่เราอย่างล้นเหลือ” (อฟ 1:8) “ในองค์พระคริสตเจ้านี้ เราได้รับเลือกเป็นพิเศษไว้ล่วงหน้า” (อฟ 1:11) พระเจ้า “พอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระคริสตเจ้า” (คส 1:19) และ “สรรพสิ่งขึ้นดีกับพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า” (คส 1:20) ดังนั้นสถานะพิเศษเฉพาะของพระคริสตเจ้านี้ถึงเรียกร้องให้เราเคารพนับถืออย่างระมัดระวังทุกครั้ง ที่เสนอความร่วมมือในรูปแบบใด ๆ ที่เป็นไปได้กับพระองค์ในการไถ่กู้

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสเองทรงเล็งการใช้สมัญญา “ผู้ร่วมไถ่” โดยให้เหตุผลว่าพระนางมารีย์ “ไม่เคยปรารถนาที่จะรับเอาสิ่งใดจากพระบุตรมาเป็นของตนเอง พระนางไม่เคยแสดงตนเป็นพระผู้ช่วยให้รอดร่วม” พันธกิจการไถ่บาปของพระคริสตเจ้านั้นสมบูรณ์แบบและไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมใด ๆ ดังนั้น “พระนางมารีย์ไม่ประสงค์จะได้สมัญญาใด ๆ จากพระเยซู... ไม่ได้ขอให้ตนเองเป็นผู้ไถ่กู้หนึ่งหรือผู้ร่วมไถ่” พระผู้ไถ่มีเพียงหนึ่งเดียวและไม่อาจเป็นสองได้ **พระคริสต์ “ทรงเป็นพระผู้ไถ่เพียงหนึ่งเดียว ไม่มีผู้ร่วมไถ่กับพระคริสต์”**

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทของพระนางมารีย์ในงานแห่งการไถ่กู้ จึงไม่เหมาะสมที่จะใช้คำว่า “ผู้ร่วมไถ่” เพื่อนิยามความร่วมมือของพระนาง คำนี้อาจทำให้บดบัง “**คนกลางแห่งความรอด**” ซึ่งเป็นบทบาทของพระคริสตเจ้า ดังนั้นสมัญญา “ผู้ร่วมไถ่” จึงไม่ได้ช่วยยกย่องพระนางมารีย์ในฐานะผู้ร่วมงานสำคัญในพันธกิจการไถ่กู้ เพราะอาจเสี่ยงต่อการบดบังบทบาทเฉพาะของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าที่ทรงเป็นมนุษย์เพื่อความรอดของเรา ผู้ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถถวายเครื่องบูชาอันทรงคุณค่าอันนั้นแด่พระบิดาได้ ซึ่งจะไม่ถือเป็นเกียรติอย่างแท้จริงแก่พระมารดาของพระองค์ แท้จริงแล้วในฐานะ “**สาวใช้ของพระเจ้า**” (ลก 1:38) พระนางมารีย์นำเราให้มาหาพระคริสตเจ้าและทรงขอให้เรา “**ทำตามที่พระองค์ตรัสสั่ง**” (ยน 2:5)

คนกลาง

แนวคิดเรื่องการเป็นคนกลาง ปรากฏในบรรดา
ปีศาจของพระศาสนจักรตะวันออกตั้งแต่ศตวรรษ
ที่ 6 ในศตวรรษต่อ ๆ มา นักบุญอันดรูว์แห่งครีต นักบุญ
เจอร์มานัสแห่งคอนสแตนติโนเปิล และนักบุญยอห์น
แห่งดามัสกัส ได้ใช้คำนี้ในความหมายที่แตกต่างกัน
ในพระศาสนจักรตะวันตก สมัญญานี้เริ่มมีการใช้
อย่างแพร่หลายมากขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 แม้ว่าจะ
ยังไม่ได้ถูกนำเสนออย่างเป็นทางการในฐานะข้อความเชื่อ
ในปี 1921 ได้มีการร้องขอต่อสมเด็จพระสันตะปาปา
เบเนดิกต์ที่ 15 เพื่อออกเอกสารข้อความเชื่อเกี่ยวกับ
การเป็นคนกลางของพระนางมารีย์ อย่างไรก็ตาม
สมเด็จพระสันตะปาปาทรงอนุมัติเพียงการฉลองและ
ทำวัตรแบบเฉพาะสำหรับพระนางมารีย์ผู้เป็นคนกลาง
เท่านั้น ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปี 1950 มีการศึกษาค้นคว้า
ทางเทววิทยาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในขั้นตอนเตรียมการของ
สังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ซึ่งในที่สุดไม่ได้แยกออกมา
เป็นข้อความเชื่อเฉพาะ แต่ให้พระนางมารีย์อยู่ใน
พระธรรมนูญหลักของพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักร

ข้อความในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเป็นคนกลาง
โดยพระคริสตเจ้าแต่เพียงผู้เดียวนั้น เป็นข้อสรุปที่
ชัดเจน พระคริสตเจ้าทรงเป็นคนกลางแต่เพียงผู้เดียว

**“ทั้งนี้เพราะมีพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว และพระเจ้า
กับมนุษย์ก็มีคนกลางแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นมนุษย์
คนหนึ่ง คือพระเยซู ผู้ทรงมอบพระองค์เป็น
สินไถ่สำหรับมนุษย์ทุกคน” (1 ทธ 2:5-6)**

พระศาสนจักรได้ชี้แจงถึงสถานะอันพิเศษ
เฉพาะของพระคริสตเจ้าโดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า
**พระองค์คือพระบุตรหนึ่งเดียวและนิรันดร์ของพระเจ้า
ทรงมีพระธรรมชาติมนุษย์ที่ทรงรับไว้ สิ่งนี้เป็นเอกสิทธิ์
เฉพาะของพระคริสตเจ้า** จึงจำเป็นต้องใช้ความรอบคอบ
เป็นพิเศษเมื่อนำคำว่า “คนกลาง” มาใช้กับพระนาง
มารีย์ เพื่อจะสื่อถึงความร่วมมือของพระนางมารีย์ผ่าน
ทางสมัญญานี้ เพราะมีทั้งลำดับของคุณค่าและความ
จำกัด

ในแง่หนึ่ง เราไม่สามารถมองข้ามข้อเท็จจริง
ที่ว่าคำว่า “คนกลาง” มักถูกใช้ในหลายแง่มุมของ
ชีวิตประจำวัน ซึ่งเข้าใจกันอย่างง่าย ๆ ว่าเป็นเพียง
ความร่วมมือ ความช่วยเหลือ หรือการวิงวอน ดังนั้น
จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่คำนี้จะถูกนำไปใช้กับพระนางมารีย์
ในความหมายรอง เมื่อนำมาใช้ในลักษณะนี้ ก็ไม่ได้
มุ่งหมายที่จะเพิ่มประสิทธิภาพหรือพลังอำนาจใด ๆ
ให้การเป็นคนกลางอันเป็นเอกลักษณ์ของ
พระเยซูคริสต์ พระเจ้าแท้และมนุษย์แท้

ในอีกแง่หนึ่ง เป็นที่ชัดเจนว่าพระนางมารีย์
มีบทบาทในการเป็นคนกลางอย่างแท้จริงเรื่องการรับ
พระธรรมนูญมนุษย์ของพระบุตร เพราะพระผู้ไถ่จะ
“บังเกิดจากสตรี” (กท 4:4) เหตุการณ์ของการแจ้งสาร
แสดงให้เห็นว่าเรื่องนี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการเป็น
คนกลางทางชีววิทยาเท่านั้น แต่ยังเน้นถึงการมีส่วนร่วม
อย่างแข็งขันในการสอบถามของพระนางมารีย์ (เทียบ
ลก 1:29, 34) และการยอมรับด้วยความมุ่งมั่นอย่าง
แน่วแน่ **“ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้า”** (ลก 1:38)
คำตอบของพระนางมารีย์ได้เปิดประตูสู่การไถ่บาปที่
มนุษยชาติทั้งปวงรอคอยและที่บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์
ได้บรรยายไว้ด้วยบทเพลงอันไพเราะ ในงานเลี้ยงฉลอง
สมรสที่เมืองคานา พระนางมารีย์
ยังทำหน้าที่เป็นคนกลางโดยนำ
ความต้องการของคู่บ่าวสาวมาทูล
พระเยซูเจ้า (เทียบ ยน 2:3) และ
สั่งคนรับใช้ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำ
ของพระองค์ (เทียบ ยน 2:5)

ในสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ใช้คำ “คนกลาง” โดยส่วนใหญ่เพื่อหมายถึงพระคริสตเจ้า บางครั้งยังหมายถึงพระนางมารีย์ด้วย แต่ในลักษณะที่มีความหมายรองลงมาอย่างชัดเจน ในความเป็นจริงสังคายนาต้องการใช้คำอื่นสำหรับพระนาง ที่เน้นถึงความร่วมมือ หรือความช่วยเหลือแบบมารดา คำสอนของสังคายนากำหนดบทบาทชัดเจนของพระนางในฐานะมารดาผู้เสนอคำอ้อนวอน โดยใช้สำนวนเช่น “การอ้อนวอนมากมาย” (manifold intercession) และ “ความช่วยเหลือเยี่ยงมารดา” (maternal help) สองแง่มุมนี้ทำให้เห็นธรรมชาติเฉพาะของพระนางมารีย์ในการเป็นผู้ร่วมงานใกล้ชิดกับพระคริสตเจ้าอาศัย

พระจิตเจ้า กล่าวให้เฉพาะเจาะจงคือ เราไม่สามารถกล่าวถึงการเป็นคนกลางใด ๆ ก็ตามที่ปราศจากการรับพระธรรมชาตินุสัยของพระบุตรของพระเจ้า เพราะฉะนั้น เราพึงระลึกอยู่เสมอและไม่สับสนในความเชื่อของคริสตชนว่า “ต้องเชื่ออย่างมั่นคงถึงข้อความเชื่อของพระศาสนจักร” เกี่ยวกับ “ความจริงของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแต่ผู้เดียว ผู้ทรงทำให้ประวัติศาสตร์แห่งความรอดมาสู่ความสำเร็จโดยผ่านการรับสภาพมนุษย์ การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ และโดยพระองค์ผู้เป็นศูนย์กลางทำให้ความรอดนี้บรรลุความสมบูรณ์” (DI 13)

บทสรุป

ดังนั้นเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดในแง่คำสอนของพระศาสนจักรเรื่องการไถ่กู้ เราจึงได้รับการเรียกร้องให้ “หลีกเลี่ยง” การใช้สมัญญาทั้งสองนี้คือ “ผู้ไถ่ร่วม” และ “คนกลาง” สำหรับเรียกขานพระนางมารีย์ หรือถ้าหากจะใช้ก็จะต้องมีการอธิบายให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนถึงบทบาทของพระนาง โดยไม่ทำให้บทบาทของ พระคริสตเจ้า “พระผู้ไถ่” และ “คนกลาง” ที่แท้จริง ถูกลดทอนหรือยกย่องพระนางมารีย์เสมอเท่าบทบาทของพระคริสตเจ้านั่นเอง

บรรณานุกรม

Dicastery for the Doctrine of the Faith. (2025, November). Mater Populi Fidelis: Doctrinal Note on Some Marian Titles Regarding Mary's Cooperation in the Work of Salvation. https://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/documents/rc_ddf_doc_20251104_mater-populi-fidelis_en.html#_ftn53

พระวาจาแห่งชีวิต THE WORD OF LIFE

โดย คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ กฤษณา ลัมเนลิม
ผู้อำนวยการแผนกพระคัมภีร์

“ย้อนคิด ตรึกตรอง ผ่านวันเดือนปี ชาวมิสซังราชบุรี ระลึกถึง พระองค์”

เมื่อเรามองย้อนกลับไปในชีวิต บางปีเต็มไปด้วยความสุข บางเดือนเต็มไปด้วยน้ำตา บางวันอ่อนล้า โรยแรง เต็มไปด้วยความกังวล จนอดถามไม่ได้ว่า **“พระเจ้าอยู่ที่ไหน”** ความรู้สึกเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะผู้ประพันธ์เพลงสดุดีบทที่ 77 ก็เคยเดินผ่านความมืดเช่นเดียวกัน ท่านร้องทูลพระเจ้าในยามทุกข์ใจนอนไม่หลับ ครุ่นคิด และรู้สึกเหมือนพระเจ้าทรงเงียบ แต่ท่ามกลางความเงียบนั้น ความทรงจำแห่งพระหรรษทานในอดีตก็ค่อย ๆ ปรากฏขึ้นอีกครั้ง จนกลายเป็นโอกาสให้ท่านได้ย้อนมองการเดินทางแห่งชีวิต

เพลงสดุดี บทที่ 77 ชับขานว่า **“ข้าพเจ้าคิดย้อนถึงวันวานและปีที่ผ่านพ้น”** (ข้อ 5) เป็นช่วงเวลาแห่งการ **“ระลึกถึงดนตรียามค่ำคืน”** (ข้อ 6ก) ในภาษาฮีบรู คำว่า “ระลึกถึง” คือ רָאָה (ชาคาร์) ซึ่งไม่ได้หมายถึงเพียงการจดจำด้วยความคิด แต่คือการนำพระคุณของพระเจ้ากลับมาไว้ในหัวใจอีกครั้ง จากนั้น **“ข้าพเจ้าคิดตรึกตรองอยู่ในใจ”** (ข้อ 6ข) ใช้คำว่า חָשַׁב (ชีอาค) หมายถึงการสนทนากับตนเองต่อหน้าพระเจ้า ผู้ประพันธ์จึงไม่ได้หลีกเลี่ยงความทุกข์ แต่เลือกนำความทุกข์นั้นไปวางไว้เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ และมองย้อนกลับไปเพื่อค้นพบว่า พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งเลย

ข้อความนี้สะท้อนชีวิตคริสตชนในปัจจุบันได้อย่างลึกซึ้ง เพราะทุกวันนี้เราถูกท้าทายทั้งด้านความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิต หลายคนเหนื่อยล้าจากงาน ครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจ กระแสสื่อออนไลน์ หรือความคิดมากมายที่ค่อย ๆ ทำให้ใจห่างจากพระเจ้า บางครั้งเรามาวัดทั้งที่ใจยังหนักอึ้ง บางครั้งเราสวดภาวนาแต่กลับรู้สึกเหมือนไม่มีคำตอบ เพลงสดุดีบทนี้จึงชวนให้เรากลับมาถามตนเองว่า **“ตลอดวันเดือนปีที่ผ่านมา ฉันได้พบพระเจ้าตรงไหนบ้าง”**

เมื่อเราหันกลับไปมองประวัติศาสตร์พระศาสนจักรในสังฆมณฑลราชบุรี เราก็มองเห็นรอยพระหัตถ์ของพระเจ้าเช่นกัน **บรรดามิชชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP)** เดินทางไกลจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อมาประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าในแผ่นดินไทย พวกท่านไม่ได้มาเพราะความสะดวกสบาย แต่มาด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อผู้คน ท่านสอนคำสอน ถวายมิสซา โปรยศีลศักดิ์สิทธิ์ เยี่ยมเยียน สัตบุรุษ และค่อย ๆ หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อลงในหัวใจของผู้คน

หนทางแห่งการแพร่ธรรมในวันนั้นคงไม่ง่าย ต้องเผชิญความเหน็ดเหนื่อย ความเจ็บป่วย ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนการใช้ชีวิตห่างไกลบ้านเกิด แต่ด้วยความรักของพระคริสตเจ้า พวกท่านยอมมอบชีวิตเพื่อพระวรสาร สิ่งที่พวกท่านสร้างไว้จึงไม่ใช่เพียงประวัติศาสตร์ในอดีต หากเป็นรากฐานแห่งความเชื่อที่เรายืนอยู่ในปัจจุบัน

ดังนั้น การระลึกถึงอดีตจึงไม่ใช่เพื่อความภาคภูมิใจเท่านั้น แต่เพื่อการขอบพระคุณ เพราะหากพระเจ้าเคยทรงนำบรรพบุรุษแห่งความเชื่อของเรา พระองค์ก็ยังคงทรงนำเราในวันนี้เช่นเดียวกัน ดังที่บทเพลงสดุดีกล่าวว่า **“พระองค์ทรงนำประชากรของพระองค์ดูนัฟงาแะ”** (ข้อ 20) เป็นภาพแห่งความอบอุ่นของพระผู้เลี้ยงที่ทรงเฝ้าดูแล ประคับประคอง และร่วมเดินเคียงข้างประชากรของพระองค์เสมอ

ทุกอย่างก้าวของผู้แพร่ธรรมในอดีต จึงกลายเป็นแรงบันดาลใจให้เราคริสตชนในปัจจุบัน ให้ชีวิตของเราเป็นเหมือนรอยเท้าที่ก้าวต่อจากรอยเท้าของผู้มาก่อน แม้เราอาจไม่ได้เดินทางข้ามทะเลเหมือนพวกท่าน แต่เราสามารถแพร่ธรรมได้ด้วยความรัก การให้อภัย ความซื่อสัตย์ และการรับใช้ในครอบครัว วัด และชุมชนของเรา

**ขอให้ชีวิตของเราออกผลดี และเป็นพยานว่า
ทั้งวันเดือนปีที่ผ่านมาและวันเดือนปีต่อจากนี้ เราจะยังคงระลึกถึงพระองค์เสมอ
เพราะพระองค์ยังทรงเดินเคียงข้างเรา...ชาวมิสซังราชบุรี**

การสวดภาวนาอุทิศและพิธีปลงศพ คุณพ่อธีเรเนอัส ดำรง บุญรัตวงศ์
วันพฤหัสบดีที่ 23-วันอาทิตย์ที่ 26 เมษายน ค.ศ. 2026
ณ วัดนักบุญยอห์น บอสโก (ราชบุรี) และอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ฉลองชุมชนแห่งความเชื่อ

วัดแม่พระฟาติมา ห้วยคลุม : วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 2026

วัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า : วันอาทิตย์ที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 2026

วัดพระเมตตา ไทรงาม : วันอาทิตย์ที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 2026

วัดนักบุญอันตน ดอนมดตะนอย : วันอาทิตย์ที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 2026

ฝ่ายอบรมศึกษา

สัมมนาบุคลากรผู้ทำงานจิตตภาบาล งานอภิบาลและแพร่ธรรมในโรงเรียน ครั้งที่ 1

วันศุกร์ที่ 8-วันเสาร์ที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2026 แผนกอภิบาลและแพร่ธรรมในโรงเรียน ภายใต้ฝ่ายอบรมศึกษา สังฆมณฑลราชบุรี จัดสัมมนาบุคลากรผู้ทำงานจิตตภาบาล งานอภิบาลและแพร่ธรรมในโรงเรียน ครั้งที่ 1 หัวข้อ “รู้ รัก เข้าใจ ก้าวไปด้วยกัน” ณ ชูชัยบุรี ศรีอัมพวา จ.สมุทรสงคราม มีบุคลากรผู้ทำงานจิตตภาบาล เข้าร่วมจาก 17 โรงเรียนและ 3 วิทยาลัย ศูนย์คริสตศาสนธรรม สมณองค์กรยูวธรรมทูต และแผนกพระคัมภีร์ รวมทั้งสิ้น 40 ท่าน

ศูนย์คริสตศาสนธรรม

ชุมนุมคริสตชนใหม่ ครั้งที่ 4

วันอาทิตย์ที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 2025 ศูนย์คริสตศาสนธรรมได้จัดงานชุมนุมและฟื้นฟูจิตใจคริสตชนใหม่ ครั้งที่ 4 ในหัวข้อ “บรรดาผู้จาริกแห่งความหวัง” ณ บ้านพระทฤทัย จ.สมุทรสงคราม มีคุณพ่อ ชิสเตอร์ ครูคำสอน พี่เลี้ยง และคริสตชนที่สนใจเข้าร่วม จำนวนทั้งสิ้น 35 ท่าน

วันพระคัมภีร์ ในโครงการไบเบิลคอนเทสต์ ครั้งที่ 21

วันเสาร์ที่ 14 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2026 จัดงานวันพระคัมภีร์ ในหัวข้อ “20 บุคคลในพระคัมภีร์ บุคคลในประวัติศาสตร์ความรอด” ณ โรงเรียนดรุณราชบุรี โดยได้รับเกียรติจากคุณพ่อทศนุ หัตถการกุล เลขานุการ คณะกรรมการเพื่อคริสตศาสนธรรม สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย มาเป็นประธานในพิธีเปิดงาน มีผู้เข้าร่วมงานทั้งสิ้น 235 คน จาก 12 โรงเรียน 1 วิทยาลัย รวมซิสเตอร์ คุณครู เด็ก ๆ บรรดาคณะกรรมการฯ และทีมผู้จัดงาน

ค่ายคำสอนภาคฤดูร้อน ครั้งที่ 52

สังฆมณฑลราชบุรี ดำเนินการโดย ศูนย์คริสตศาสนธรรมราชบุรี จัดค่ายคำสอนภาคฤดูร้อน ครั้งที่ 52 ในชื่อค่าย “ลูกแกะของพระเจ้า” ตั้งแต่วันเสาร์ที่ 11 ถึงวันเสาร์ที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2026 รวมระยะเวลา 2 สัปดาห์ ณ สามเณรลัยแม่พระนิรมล ราชบุรี มีเด็กมารับการอบรมรวมทั้งสิ้น 130 คน ชาย 60 คน หญิง 70 คน โดยมีบราเดอร์ภาคภูมิ ธรรมอุปการณ เป็นประธานค่ายฯ ร่วมกับบุคลากรจัดค่ายรวม 35 ท่าน

ศูนย์สังคมพัฒนา

กิจกรรมผู้สูงอายุ

กิจกรรมศูนย์ผู้สูงอายุจัดขึ้นเดือนละ 2 ครั้ง โดยมีการอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพ การดูแลตนเอง และกิจกรรมนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ ณ ศูนย์ผู้สูงอายุขอนแก่น ต.รางบัว อ.จอมบึง และศูนย์ผู้สูงอายุบ้านเลือก ต.บ้านเลือก อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ค่ายนักเรียนทุนการศึกษามูลนิธิเด็กยากจนลุ่มแม่น้ำโขง

เมื่อวันศุกร์ที่ 24 เมษายน ค.ศ. 2026 ศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรีได้จัดค่ายสำหรับนักเรียนทุนการศึกษาจากมูลนิธิเด็กยากจนลุ่มแม่น้ำโขง (อองฟอง) ณ ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียนบ้านท่ากุลา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี

อบรมเชิงปฏิบัติการ “การคุ้มครองเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มเปราะบาง”

วันจันทร์ที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2026 ศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลราชบุรีได้จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับกลุ่มอาสาสมัครผู้ร่วมงาน และตัวแทนจากองค์กรฆราวาสในสังกัดคณะกรรมการฝ่ายสังคม ในหัวข้อ “การคุ้มครองเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มเปราะบาง” ณ บ้านพระหฤทัย จ.สมุทรสงคราม ได้รับเกียรติจากทีมวิทยากร ได้แก่ คุณพ่อชิตพล แซ่โล้ว ชิสเตอร์จันทนา จันทร และคุณวิภา หลวงจอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการดูแล คุ้มครอง และป้องกันการละเมิดสิทธิของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มเปราะบาง ตลอดจนส่งเสริมบทบาทของอาสาสมัครในการเฝ้าระวังและให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

ชมรมผู้สูงอายุ

กิจกรรมผู้สูงอายุ

วันศุกร์ที่ 24-วันเสาร์ที่ 25 เมษายน ค.ศ. 2026 สมาชิกชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี ได้เข้าร่วมงานชุมนุมผู้สูงอายุคาทอลิกระดับชาติ ครั้งที่ 18 ณ โรงเรียนอาเวมารีอา จ.อุบลราชธานี พร้อมทั้งร่วมแสดงความยินดีกับผู้ได้รับใบพรจากสมเด็จพระสันตะปาปา และผู้ได้รับรางวัลผู้สูงอายุและลูกกตัญญูดีเด่นระดับชาติ

เยี่ยมเยียนและแบ่งปัน

สมาชิกเครือข่ายชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี ลงพื้นที่เยี่ยมเยียนผู้ป่วย ผู้ยากไร้ และพี่น้องต่างความเชื่อตามชุมชนต่าง ๆ ในเขตวัด

โครงการโรงเรียนศิษย์พระคริสต์ “ตามรอยธรรมทูต” ณ วัดท่าหว่า

วันอาทิตย์ที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 2026 ชมรมผู้สูงอายุสังฆมณฑลราชบุรี ลงพื้นที่วัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว่า เพื่อเยี่ยมเยียนและขยายเครือข่ายงานผู้สูงอายุผ่านโครงการโรงเรียนศิษย์พระคริสต์ “ตามรอยธรรมทูต” มีการจัดตั้งกลุ่มแกนนำผู้สูงอายุวัดท่าหว่า (ชุดแรก) จำนวน 13 ท่าน ซึ่ง คุณสุทิน จารย์อุปการะ ได้รับเลือกเป็นประธาน โดยมีคุณพ่อสกล ปันฉาย (เจ้าอาวาส) คุณพ่อเอกชัย ผลวรินทร์ (จิตตภาบาลชมรมฯ) และคณะกรรมการชมรมฯ ร่วมกิจกรรมอย่างอบอุ่นพร้อมกับผู้เข้าร่วมงานประมาณ 60 คน

ชมรมสตรีดาทอลิก

กิจกรรมผู้สูงอายุ

วันเสาร์ที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 2026 ตัวแทนชมรมสตรีคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี เข้าร่วมโครงการสัมมนา สตรีคาทอลิก เนื่องในวันสตรีสากล ประจำปี 2026/2569 ในหัวข้อ “เทววิทยาสตรี : คุณค่าพิเศษของสตรี ตามแผนการของพระเจ้า” ณ อาคารสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เพื่อร่วมกันส่งเสริมบทบาท ศักดิ์ศรี และคุณค่าของสตรีในพระศาสนจักรและสังคม ตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างงดงาม

สตรีฯ เคียงข้างผู้ยากไร้ตามแบบพระเยซูเจ้า

วันอังคารที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 2026 ชมรมสตรีคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี ได้จัดอบรมภายใต้หัวข้อ “สตรีคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรีเคียงข้างผู้ยากไร้ตามแบบพระเยซูเจ้า” ณ ห้องบอสโก 1 วัดนักบุญยอห์น บอสโก ราชบุรี การอบรมครั้งนี้ได้รับเกียรติจากคุณพ่อปิติกศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์ พร้อมด้วยคุณศิริมาส พลหัสนันท์ และคุณจารุพรรณ เพ็ชรพราว ร่วมเป็นวิทยากร

ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก

ตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้น

วันเสาร์ที่ 12 เมษายน ค.ศ. 2026 ชมรมเวชบุคคลคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี ได้มีการจัดกิจกรรมตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้นเด็ก ๆ ที่เข้าค่ายคำสอน ภาคฤดูร้อน จำนวน 130 คน ณ สามเณรลัยแม่พระนิรมล ราชบุรี

แผนกประกาศพระวรสาร

เปิดรุ่น 13 ปีที่ 2

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2026 กลุ่มฆราวาสแพร่ธรรมราชบุรี รุ่นที่ 13 จัดกิจกรรมเปิดรุ่น 13 ปีที่ 2 ณ บ้านพระหลัทย จ.สมุทรสงคราม โดยมีคุณพ่อเสนอ ดำเนินสววก อุปสังฆราช ร่วมแบ่งปันประสบการณ์และประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณเพื่อขอพรสำหรับการเริ่มต้นภารกิจในปีนี้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม 40 คน

งานจิตอาสาและเยี่ยมเยียน

วันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2026 กลุ่มฆราวาสแพร่ธรรมราชบุรี รุ่นที่ 13 จัดกิจกรรมจิตอาสาและเยี่ยมเยียนชุมชน ณ ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน บ้านท่ากุลา อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี โดยมีสมาชิก 40 คน ร่วมจัดกิจกรรมสันทนาการและเลี้ยงอาหารกลางวันแก่เด็กและผู้ปกครอง เพื่อแบ่งปันความรักและนำข่าวดีของพระคริสต์ไปสู่ปวงชน

กิจกรรมนำส่งข่าวดีไปสู่หัวใจของเด็ก ๆ

แผนกประกาศพระวรสารลงพื้นที่จัดกิจกรรมส่งมอบความสุขเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์เจ้าและวันเด็ก ณ โรงเรียนวัดแก่นจันทน์ และโรงเรียนศาลเจ้าอาม้า เพื่อแบ่งปันความรัก ความหวัง และถ่ายทอดความหมายที่แท้จริงของการบังเกิดของพระเยซูเจ้า ผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ บทเพลงคริสต์มาส เพื่อนำข่าวดีไปสู่หัวใจของเด็ก ๆ ให้ทุกคนได้ร่วมชื่นชมยินดีและเตรียมใจต้อนรับพระกุมารเยซูด้วยความหวังและความเชื่อ

แผนกเยาวชน

ค่ายเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี ประจำปี 2026

แผนกเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี จัดค่ายเยาวชน ประจำปี 2026 ตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่ 30 เมษายน-วันเสาร์ที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 2026 ณ ศูนย์พัฒนาเยาวชนศาสนานิกิตียน จ.เพชรบุรี ภายใต้หัวข้อ “เลือกให้เป็น เดินให้ถูก: ชีวิต ความรัก และศีลธรรมของเยาวชนคาทอลิก” วิทยากรโดย คุณพ่อดลฐิศักดิ์ ฉัตรบรรยงค์ ผู้อำนวยการแผนกเยาวชนสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี และผู้อำนวยการแผนกเยาวชน สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย และดำเนินกิจกรรมสนุก ๆ พร้อมสาระ โดยทีมสามเณรใหญ่ราชบุรี มีเยาวชนจากวัดต่าง ๆ มาเข้าร่วมทั้งสิ้น 64 คน จาก 14 วัด

ขอบคุณภาพจาก

สื่อมวลชนคาทอลิกสังฆมณฑลราชบุรี ศูนย์คริสตศาสนธรรม ศูนย์สังคมพัฒนา
แผนกประกาศพระวรสาร

FB: ศูนย์คำสอนราชบุรี อาสาพาไปวัด เยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี

สังฆมณฑลราชบุรีจัดภาวนา “เทเซ” เนื่องในโอกาสครบรอบ 96 ปี มิสซังราชบุรี (ค.ศ. 1930–2026) เมื่อวันอังคารที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2026 เวลา 19.00 น. ณ บ้านพระหฤทัย SS. CORDIS JESU เพื่อเป็นการเตรียม สมโภช 100 ปี มิสซังราชบุรี โดยมีพระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี เป็นประธาน พร้อมด้วยคุณพ่อ ซิสเตอร์ และคริสตชนฆราวาสจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ เข้าร่วม อย่างพร้อมเพรียง

งานาน... ที่ลัดถึง

Gallery

โดย กระเบื้องสี

อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

Cathedral of the Nativity of Our Lady

วัดนักบุญยาโกเบ แม่กลอง

Saint James Church

วัดพระคริสตหฤทัย วัดเพลง

Sacred Heart of Jesus Church

วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง

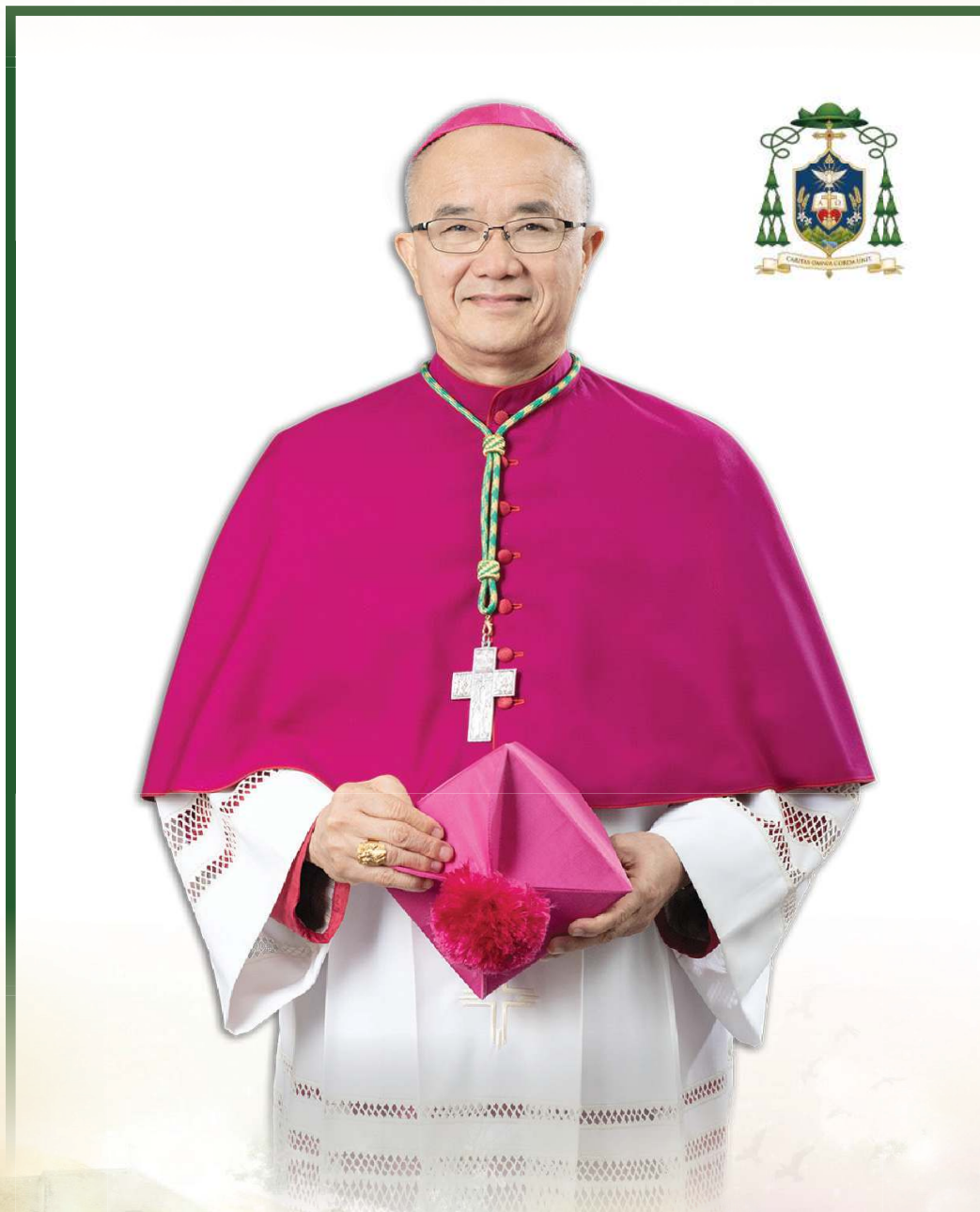
Saint Joseph Church

สังฆมณฑลราชบุรีร่วมโมทนาคุณพระเจ้า

และแสดงความยินดีกับสังฆมณฑลเชียงใหม่
โอกาสที่สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 14 ทรงแต่งตั้ง

CARITAS OMNIA CORDA UNIT

“ความรัก หลอมรวม ทุกดวงใจ”

พระสังฆราชเปโตร สุขพันธ์ ฤกษ์สุจิริต
เป็นพระสังฆราชของคณะใหม่แห่งสังฆมณฑลเชียงใหม่
ประกาศ ณ วันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 2026

RATCHABURI DIOCESE BULLETIN

Vol. 40 No. 1 May-August 2026

www.ratchaburidio.or.th

MISSIONS ETRANGERES DE PARIS

RATCHABURIDIOCESE

Scan me

หรือติดตามผ่านทางเว็บไซต์ได้ที่

www.ratchaburidio.or.th/main/rbd-journal

● RATCHABURI DIOCESE สังฆมณฑลราชบุรี ●